

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Європритулок для нелегалів

На території Чопського прикордонного загону відкрито новий пункт для тимчасового утримання нелегальних мігрантів, який відповідає усім європейським нормам. Тут є 11 кімнат, розрахованих на перебування 44 осіб, душові кабінки, їдальня, приміщення для дітей. Реконструкція старої будівлі обійшлась у 530 тисяч гривень, які виділили з держбюджету та благодійного фонду «Карітас» при греко-католицькій єпархії.

Голова прикордонної служби України Микола Литвин, прибувши на Закарпаття з нагоди

відкриття реконструйованої прикордонної застави у селі Паладь-Комарівцях, сказав, що до кінця року аналогічні пункти відкриють у Чернігові, Білгороді-Дністровському та Львові. До слова, за інформацією Державної прикордонної служби, нинішнього року вже затримано майже 7300 нелегальних мігрантів. Тим часом Паладь-Комарівська застава — вже друга на території Закарпаття, облаштована за вимогами Євросоюзу.

Фото Володимира ТАРАСОВА (Укрінформ).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Нові бар'єри у створенні коаліції

Переговорний процес про створення «помаранчевої» коаліції, схоже, зайшов у черговий глухий кут. Як зазначив Роман Зварич («Наша Україна»), «деякі розбіжності у межах трійки знято, але ще дуже багато залишилося». І глибина цих розбіжностей така серйозна, що, на думку Романа Зварича, «може стати бар'єром» у її створенні.

(Закінчення на 2-й стор.).

Від суду — до справи

Сьогодні завершиться візит в Україну доповідача з питань виконання постанов Європейського суду з прав людини Еріка Юргенса. До цього пан Юргенс уже побував у Великій Британії, Туреччині і Росії і, після України, має намір відвідати Італію. За результатами такого турне він складе шосту доповідь, у якій основну увагу буде приділено 13 державам-членам Ради Європи, що значно затримали виконання постанов суду.

Військовий вантаж залишає Феодосію

35 американських «технарів» прибули до Феодосії для відправки військового вантажу, який там так і не приїхав через протести населення півострова проти спільних американо-українських військових навчань «Сі бриз—2006». Учора вони планували почати навантаження військової техніки й устаткування. До причалу феодосійського порту має підійти військовий корабель і взяти на борт залишені американцями майже 70 контейнерів з озброєнням, а також будівельну техніку й автотранспорт. За інформацією Міністерства оборони України, з цією метою зафрахтовано український корабель «Антон Колесніченко». Однак депутат Феодосійської міськради Борис Степанов заявив журналістам, що корабель буде російський, оскільки «на Україні не знайшлося придатного за габаритами». Так чи інакше, до 24 червня навантаження мають закінчити, а 25-го заплановано прохід судна через протоку Босфор. Разом з військовим вантажем залишать півострів і технічні фахівці. Про всяк випадок постійний представник президента в АРК Геннадій Москаль закликав усі політичні та громадські сили Криму не перешкоджати навантаженню. І нагадав, що вивезення натовського устаткування було однією з головних вимог протестувальників.

(Закінчення на 5-й стор.).

КОРОТКО

■ У Дніпропетровську за борги планується знеструмити понад 10 житлових багатоповерхівок та будинків обласного управління МВС.

■ Прикордонники затримали двох водіїв автобуса Львів—Прага, які вимагали гроші в пасажирів.

■ На Черкащині порушено кримінальну справу за фактом експлуатації дітей.

■ У Броварах міліція вилучила 2,5 тис. фальшивих листівок про відмову від балотування одного з кандидатів на міського голову. (УНІАН)

■ Порушено кримінальну справу відносно викладача Мелітопольського педуніверситету за вимагання хабара від абітурієнтки.

■ НОВИНИ

Роми потерпають

Дискримінація ромів стала нормою в Україні. Найчастіше це проявляється, як заявив учора на пресконференції представник Європейського центру захисту прав ромів Клод Кан, на Закарпатті. Проте нетерпимість до представників цієї меншини спостерігається по всій країні. Наприклад, у селі Петрівці Одеської області внаслідок непорозуміння ромів з місцевою молоддю місцева влада виселила майже 120 сімей циган. На думку адвоката Олександра Мовчана, котрий представляє інтереси ромів, над ними постійно відбувається насильство через свавілля правоохоронних органів.

(Закінчення на 9-й стор.).

«Форд» потрапив під вантажівку

У зіткненні легкового і вантажного автомобілів у Херсонській області загинули три особи, ще шестеро — травмовані. ДТП сталося в неділю ввечері в Бериславському районі на 49 км автодороги Маріїнське-Бериславське. Причиною аварії стало те, що водій легкового автомобіля «Форд» не справився з керуванням, виїхав на смугу зустрічного руху і зіштовхнувся з вантаж-

ним автомобілем «МАЗ», передає «Інтерфакс—Україна».

Воду — народу, підприємство — місту!

Багато квартир Луганська залишилися без води. ТОВ «Луганське енергетичне об'єднання» за борги обмежило подачу електроенергії на 18 з 27 підвищувальних насосних станцій. Населення звинуватило міську владу, та вона обвинувачень не приймає. Свого часу ДКП «Міськводоканал» передали в комунальну власність області, тому міська влада сьогодні не має повноважень контролювати і відповідати за водопостачання міста. Міський голова Сергій Кравченко вважає, що повернення «Міськводоканалу» назад — головне питання в розв'язанні проблем водопостачання. І хоча зараз ситуація виправилася, міська влада припускає, що все може повторитися, якщо Кабмін не відмовиться від свого рішення дозволити і надалі Міністерству палива і енергетики від'єднувати від електроенергії водоканали, які мають борги з оплати за енергоспоживання. Потрібно шукати інші виходи, повідомляє наш луганський кореспондент Алла АНТИПОВА.

■ Я ВАМ ПИШУ...

Ніяких пільг не визнають

Живемо з дружиною в селі, розташованому за сім кілометрів від адміністративного центру — Іллічівська. Добратися до нього можна тільки на маршрутному таксі, а їздити доводиться досить часто: в соцзабез, лікарню, енергозбут, водну, газову й телефонну служби, на ринок... Вартість проїзду в один кінець становить 1 гривню 50 копійок, поїздка туди й назад — уже троячка. Для нас, пенсіонерів, це відчутна сума. Я і дружина маємо статус дітей війни, але водії маршруток ніяких пільг не визнають.

Віктентій ДУБНИЧЕНКО.

Бурлача Балка, Одеської області.

■ СПОРТ

Телекомпенсація...

Ми вже писали про те, що до послуг тих, хто залишився за межами стадіонів, не ставши власником квитка бодай на матч, організують перегляд у різних барах і кафе. Величезні екрани встановлено на майданах міст, де відбуваються події ЧС—2006.

Але можна спокійно перебувати, як кажуть, у центрі подій, не виходячи з власного дому. Для цього треба зовсім небагато — телевізор. Десятки телеканалів у прямому розумінні живуть чемпі-

онатом. А канали ADF і RTL майже цілодобово ведуть репортажі і прямі трансляції геть усіх матчів.

Кваліфіковані та симпатичні коментатори і ведучі, жінки й чоловіки (завичай середнього і старшого віку), працюють у центральній студії. На постійному зв'язку філії, котрі є на кожному стадіоні, де відбуваються матчі світової першості. А також на вулицях і майданах міст.

(Закінчення на 16-й стор.).

Віктор Браницький на чемпіонаті світу—2006.

Передплату на «ГОЛОС УКРАЇНИ» на друге півріччя 2006 року українською чи російською мовами можна оформити в будь-якому поштовому відділенні. Надсилайте до редакції копії квитанцій на піврічну передплату п'ятиразового виходу газети — і ви станете учасником розіграшу грошових винагород та подарунків.

Народні депутати України Людмила КИРИЧЕНКО і Сергій КАЛЬЦЕВ пропонують запровадити єдину систему збору та обліку податків на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. (Інформуправління Верховної Ради.)

У Верховній Раді України зареєстровано проект закону про національно-культурні автономії національних меншин України, внесений народним депутатом України Василем ХАРОЮ (фракція Партії регіонів). (Інформуправління Верховної Ради.)

Ветерани та інваліди просять, пропонують, вимагають...

На ім'я Верховної Ради України п'ятого скликання та її підготовчої депутатської групи надходять численні звернення від ветеранських та інвалідних організацій, воїнів-інтернаціоналістів з проханням і вимогою зберегти у структурі Верховної Ради п'ятого скликання Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

«Миколаївська обласна рада ветеранів негативно сприйняла висловлювання деяких депутатів щодо ліквідації Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів або злиття його з іншим комітетом. Ми категорично проти таких дій і просимо не допускати цього», — йдеться у зверненні.

«Від імені 650 тисяч ветеранів Луганщини просимо і переконані, що народні обранці парламенту нинішнього скликання проявлять мудрість, прислухаються до голосу ветеранів України і збережуть зазначений профільний комітет у структурі Верховної Ради».

«Ми, люди з певними фізичними обмеженнями та життєвими негараздами, переконалися, що саме цей комітет не на словах, а на ділі відстоює наші інтереси, постійно тримає руку на пульсі нашого життя. Саме в цьому комітеті ми знаходимо підтримку і розуміння у всіх питаннях», — сказано у зверненні організації інвалідів Дніпропетровської області.

Ветерани та інваліди Тернопільщини просять Верховну Раду не тільки створити парламентський Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, а й домогтися, щоб до його складу ввійшли депутати — представники усіх фракцій, усіх політичних сил.

Аналогічні пропозиції, прохання і вимоги містяться у майже 150 ветеранських та інвалідних зверненнях практично з усіх регіонів України.

Р. С. Комітет був утворений Верховною Радою України першого скликання в 1990 році.

У період діяльності Верховної Ради України четвертого скликання (2002—2006 рр.) відбулося 137 засідань комітету, на яких розглянуто 644 питання.

За поданням комітету Верховною Радою розглянуто 173 законопроекти, з них 64 прийнято в цілому, ухвалено 94 постанови.

За кількістю прийнятих законів комітет посідає сьоме місце серед 24 комітетів Верховної Ради України.

Проведено 45 конференцій, семінарів, «круглих столів» за питань пенсійної реформи, соціального захисту ветеранів війни, праці та інвалідів, увічнення Перемоги у Великій Вітчизняній війні.

Розглянуто більше 14 тисяч листів і звернень, які надійшли на адресу комітету (друге місце серед комітетів Верховної Ради). Членами комітету і працівниками його секретаріату проведено 2,5 тисячі зустрічей з виборцями та більше 300 особистих прийомів громадян.

На пропозицію комітету в Україні встановлено День ветерана, який відзначається щороку 1 жовтня.

Головним підсумком чотирирічної діяльності комітету є те, що 14 мільйонів пенсіонерів, ветеранів та інвалідів переконалися в тому, що в єдиному законодавчому органі нашої держави є структурний підрозділ, який не на словах, а на ділі відстоює їхні інтереси.

Нині відповідні центральні органи виконавчої влади, приймаючи важливі рішення із соціального захисту зазначених категорій населення, враховують позицію Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

Секретаріат Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Верховної Ради України четвертого скликання.

Катма грошей — нема голови

Призначені на 18 червня ц. р. повторні вибори міського голови Черкас не відбулися. Причина — недофінансування роботи дільничних виборчих комісій, незадовільна діяльність ТВК. З 800 тисяч гривень, запланованих на проведення голосування, з міської казни вдалося викроїти лише 200 тисяч грн., передає наш власний кореспондент ЛІДІЯ ТИТАРЕНКО.

Колектив Міністерства промислової політики України висловлює глибоке співчуття міністру Володимиру Миколайовичу Шандрі у зв'язку з тяжкою, непоправною втратою — смертю його матері Валентини Василівни ШАНДРИ.

У роботі сесії можуть оголосити нову перерву

Сьогоднішнє пленарне засідання має розпочатися з 30-хвилинного виступу керівників фракцій. Після цього парламентарії сподіваються почути інформацію про створення коаліції. Якщо ж цього не станеться, то буде оголошено перерву для засідання тимчасової президії та керівників фракцій. На ній, власне, і вирішуватиметься, в якому режимі далі працюватиме парламент — у фракціях чи пленарно. Таке рішення, за словами члена тимчасової президії Івана Бокого, було прийнято на її вчорашньому засіданні, участь у якому також брали уповноважені представники депутатських фракцій. Водночас депутат не виключив можливість чергової перерви у роботі сесії. Оскільки «без коаліції засідання парламенту продовжувати дуже важко».

Олена РОМАШКІНА.

Зліва направо: Микола Катеринчук, Олександр Турчинов, Іван Бокий, Адам Мартинюк, Раїса Богатирьова.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Нові бар'єри у створенні коаліції

(Початок на 1-й стор.).

Водночас «нашоукраїнець» повідомив, що «попередні консультації з «Регіонами» завершено, тепер можна розглянути питання про доцільність переходу в переговорний режим роботи». Але це питання, за його словами, спочатку мають вирішити політичні органи окремих партій, які увійшли до блоку «Наша Україна», а також фракція. Щодо ймовірних розбіжностей між цими двома силами, то, за словами Р. Зварича, ними можуть стати питання НАТО, федералізації, а також мовне.

Натомість Блок Юлії Тимошенко запитань до коаліційної угоди не має. Про це повідомив «бютівець» Олександр Турчинов. Проте «широких, вузьких коаліцій БЮТ зі своїми опонентами формувати не буде», — зая-

вив він. Бо це, на його думку, буде лише протистояння і непорозуміння. А «наші громадяни заслуговують на стабільну і сильну владу», — підкреслив депутат.

На коаліцію у форматі демократичних сил сподіваються й соціалісти. Як зазначив Іван Бокий, вона має бути створена не пізніше четверга-п'ятниці, інакше Президент має право розпустити парламент. Але перед цим він має зустрітися із Головою Верховної Ради і керівниками фракцій. «Голови Верховної Ради немає, а тимчасова президія не може виконувати обов'язки голови», — зауважив І. Бокий. Якщо ж обрати главу парламенту без коаліції, то це поставить хрест на самій ідеї її створення. А це також тягне за собою розпуск парламенту, додав соціаліст.

Учасник переговорної групи зі створення коаліції, член СПУ Василь Цушко повідомив, що соціалісти підтримають кандидатуру Юрія Єханурова на посаду Голови Верховної Ради України, якщо відповідна пропозиція буде внесена «Нашою Україною». Говорячи про вирішення кадрового процесу, депутат зазначив, що соціалісти прийняли рішення і суворо дотримуватимуться позиції, про яку заявляв Президент. «Ми сказали: посади розподіляти тільки за принципами і Конституцією. Тобто першими посаду мають вибирати БЮТ, другу посаду має вибирати «Наша Україна», третю — соціалісти.

Крім того, як повідомила УНІАН керівник інформаційного управління блоку «Наша Україна» Те-

тяна Мокріді, на коаліційних переговорах «Нашої України», БЮТ та СПУ вдалося узгодити питання про запровадження посад державних секретарів, створення Національного бюро розслідування, а також розведення у часі виборів до Верховної Ради і місцевих органів влади. Проте досі не вироблено формули призначення міністра внутрішніх справ. Крім того, Тетяна Мокріді сказала, що переговори в рамках «трійки» триватимуть і в понеділок.

А от представниця Партії регіонів була небагатослівна. Запізнюючись на засідання тимчасової президії, Раїса Богатирьова на запитання журналістів про переговори щодо створення більшості вимовила лише одну фразу: «Працюємо, щоб вас порадувати».

Олена ГОРБУНОВА.

Між демократією і диктатурою

Мешканці України оцінюють стан демократії у державі як проміжний — між демократією та диктатурою. У порівнянні з 2004 роком істотно зросла кількість тих, хто вважає демократію найбажанішою формою державного устрою (від 41 до 52 відсотків). Однак чисельність невдоволених рівнем демократії в Україні зросла з 59 до 61 відсотка. За соціологічними опитуваннями, істотно зріс і рівень недовіри до Президента та уряду, а довіра до новообраного парламенту не вища, аніж до попереднього. Натомість зростає довіра наших співвітчизників до церкви, ЗМІ та Збройних сил. Це дані опитування, проведеного фондом «Демократичні ініціативи» та фірмою «Юкрейніан соціолоджі сервіс» з 1 по 11 червня 2006 року.

Про сподівання суспільства на владу говорив у своєму традиційному суботньому радіозверненні і Президент України Віктор Ющенко. «Громадяни країни очікують від українських політиків, і насамперед від нового парламенту, лише одного: нарешті припинити словесні баталії і з'ясування стосунків і приступити до роботи. Результативною, копіткою роботи на Україну», — сказав глава держави.

Зазначивши, що штучне політичне протистояння, відсутність дієздатного парламенту, його керівних органів, невизначеність із новим урядом здатні довести політичну ситуацію до критичного стану,

Президент України закликав Верховну Раду невідкладно відновити роботу Конституційного Суду, завершити формування парламентської коаліції, створити новий уряд, обрати керівництво парламенту та сформувати його органи.

«Вимога Президента до майбутньої коаліції єдина — це має бути стабільна демократична більшість, яка чітко реалізовуватиме політичну угоду, яка дбатиме про добробут громадян, європейську і євроатлантичну інтеграцію України, її енергетичну безпеку, її національні інтереси», — заявив Віктор Ющенко.

Президент вкотре стверджував, що був і залишається прихильни-

ком об'єднання «помаранчевої команди». І щоб зберегти цю команду єдиною, її учасники, наголосив глава держави, не повинні зловживати методами тиску і лицемірства. «Боротьба за необмежену владу без визначення власної відповідальності — це популізм, а не політика! Країні набридли шоу, вона хоче, нарешті, побачити мудрих, професійних і зважених партійних вождів», — переконаний Президент.

Віктор Ющенко наполягає на чіткому дотриманні таких принципів формування коаліції: розподіл посад всіх рівнів повинен здійснюватися на основі результатів виборів. Тобто та політична сила, яка набрала найбільше голосів, обирає посаду глави уряду або Верховної Ради, друга і третя сили — наступні посади. Однак до коаліційного розподілу не можуть належати посади керівників відомств, призначення або погодження яких, за Конституцією, є компетенцією Президента.

Олександра КУЧЕРЯВА.

Анатолій БЛИЗНЮК: «Сила дії завжди дорівнює силі протидії»

■ ХТО Є ХТО
З досьє «Голосу України»
Народився 24 листопада 1948 року в Краматорську Донецької області. Закінчив Краматорський індустріальний інститут за фахом «інженер-механік» і Донецький державний університет економіки і торгівлі за спеціальністю «магістр економіки та підприємництва». На Краматорському металургійному заводі імені Куйбишева пройшов шлях від помічника машиніста турбін до директора. У 1997 р., після роботи головою Краматорського міськвиконкому, його було призначено заступником голови, а згодом — першим заступником голови Донецької обласної держадміністрації. З листопада 2002 року по січень 2005-го — голова обласної держадміністрації. У травні 2005-го обрано заступником голови обласної ради. З квітня 2006 р. — голова Донецької обласної ради. Кандидат наук з державного управління.

— Анатолію Михайловичу, свою діяльність новий склад Донецької обласної ради почав з резонансного рішення з російської мови. У Києві багато хто оцінює це як початок протистояння центру і регіону. А який ваш прогноз розвитку подій?

— Колись наприкінці 90-х один зарубіжний посол, який приїхав до Донецька, запитав у мене: мовляв, а доки у вас на центральній площі буде стояти цей ідол (тобто Ленін)? А це були часи, коли Комуністична партія набирала в області 28 відсотків голосів. «За цього «ідола», — відповів я дипломату, — на виборах проголосувало 28 відсотків населення. Треба рахуватися з цією думкою, чи ні?»

Точно так само: якщо на парламентських виборах за Партію регіонів проголосувало 32 відсотки виборців і ця партія посіла перше місце, то чи повинна держава в особі Президента й уряд у — тепер уже колишнього, — з цими людьми рахуватися? Але держава їхню думку ігнорує. Яку бомбу ми заклали під українську державність, коли прийняли рішення відзначати день народження Пушкіна? Ви особисто вважаєте, що зроблено якісь антизаконні дії? Розмовляти російською мовою, звертатися у відповідні органи, одержувати від них відповідь зручною для громадянина мовою — його право. А в

Києві вважають по-іншому. Федералізм — це сепаратизм, російська мова — це сепаратизм, кораблі НАТО — коли захочемо, тоді й пустимо, і вас не запитаємо. Де демократія? А сила дії дорівнює силі протидії. Цей закон діє не тільки в механіці. І люди, що приймають рішення, мають про нього пам'ятати.

— Депутати обласної ради вимагають від Кабінету Міністрів компенсувати втрати комунальників і бюджету у зв'язку з подорожчанням газу. Яка була реакція на це звернення?

— Жодної. Бо уряду, схоже, наплювати на це звернення. І цей зайвий доказ того, що країною не керують. Якщо на Майдані людям обіцяли: мовляв, завтра ми приходимо і зробимо «красу»: і діткам гроші, і зарплату вищу, і пенсію. «Де гроші, Зін?» Слово «економіка» за останні місяці з вуст керівників держави я чув дуже рідко.

Прийнято постанову Кабінету Міністрів, за якою з 1 липня ціна газу для населення, комунальних підприємств і бюджетних установ підвищується на 80 відсотків. Але хіба закладено в бюджет області 100 мільйонів гривень, які необхідні для фінансування бюджетних організацій після цього рішення? Ні. Житлово-комунальне господарство змушене більш як удвічі підняти та-

рифи для населення. Яка система це витримає? Коли теплопостачання області вже має 70 мільйонів гривень заборгованості за використаний природний газ.

Хто-небудь прорахував наслідки такого кроку в масштабах країни? Хто-небудь відповів на запитання: а наскільки тепер усе буде дорожче для пересічного громадянина? І де взяти гроші, щоб через пільги і субсидії все це компенсувати, у середині року, коли вже прийнято бюджет? Якщо я беру в руки молоток, то не повинен бити себе по пальцю. А може, і рукавиці треба надіти. І окуляри, і навушники або каску, щоб техніки безпеки дотрималися.

— Якщо продовжити порівняння, то які «заходи безпеки» мав би прийняти уряд, перш ніж відпустити ціни на газ?

— По-перше, щоб у загальних доходах людей витрати на оплату комунальних послуг не перевищували 15 відсотків. Сьогодні — 20 відсотків. І визначитися, за рахунок яких джерел це компенсувати. По-друге, сказати чесно: люди добрі, тарифи — це повноваження місцевих органів влади, але це загальнодержавна проблема. Ми піднімаємо тарифи до рівня, який забезпечить житлово-комунальному господарству нормальну роботу. Щоб уся країна з

початком морозів не перетворилася в цілковитий Алчевськ. Цього теж не було зроблено. По-третє, потрібно було знайти джерела, щоб сплатити збитки бюджетних організацій у другому півріччі і «на всякий випадок» подумати про вчителів і лікарів — підняти їм зарплату. Звернутися до бізнесу з проханням підняти зарплату працівникам, щоб підвищення тарифів було не таким болісним для наших людей. Нарешті, створити для економіки такі умови, щоб підприємства реінвестували прибуток у розвиток енергозберігаючих технологій. І лише вибудувавши весь комплекс заходів, які захищають народ, запропонувавши варіанти, яким чином працювати з урахуванням цієї важкої ситуації, після виконання всіх застережних заходів, підняти ціни. Тоді це буде правильно, чесно і професійно. А те, що робиться сьогодні, — це маячня.

— На одній з перших сесій обласної ради ви звернули увагу на парадоксальну ситуацію: найбільше депутатів виявили бажання працювати в комісіях з питань бюджету і з питань екології, землі і природних ресурсів. Водночас як у комісіях з культури і спорту був «недобір». З чим, на ваш погляд, пов'язано підвищений інтерес депутатів до певних комісій?

— Я б не думав нічого поганого. Навпаки: можливо, депутати прагнули прийти в планово-бюджетну комісію, щоб внести свої пропозиції, як заробити додаткові кошти в бюджет. Думаю, тільки так. Хоча були, мабуть, у когось й інші цілі. Відносно малої кількості бажаючих працювати у комісіях з культури і спорту — то багато хто думає, що це мають робити фахівці, інтелектуали. Наприклад, Марко Матвійович Бровун — директор Донецького академічного музично-драматичного театру. Або Василь Назарович Бубка, брат прославленого рекор-

дсмена, теж у минулому спортсмен. Хіба коваль з Новокраматорського заводу буде культурою займатися?

— А ось Вадим Писарєв записався саме до бюджетної комісії...

— Він сказав: я там більше користі принесу. Це його рішення. У будь-якому разі комісії укомплектовані і готові до роботи на благо регіону.

— Ваш попередник Борис Колесников, кажучи про повноваження голови обласної державної адміністрації, порівняв їх з повноваженнями «колгоспного сторожа». Якщо скористатися цим емоційним порівнянням, чи досить влади у голови обласної ради?

— Сьогодні є обласна рада, є її голова, є голова обласної державної адміністрації. Ми — одноступінь. У нас є повноваження. Ми розуміємо і знаємо, що і як потрібно зробити в області. Там, де треба, і вимагати мемо. Аби не забували нагорі, що про людей треба думати. А не робити перерви для створення коаліції і завалювати країну. І якщо комусь здається, що вони вишиванки надягли, дві лекції в університеті прочитали заоханим студентам і тепер уже можуть учити всю країну як жити, — такі політики помиляються. Візьмімо збір за забруднення навколишнього середовища. Донецька область збирає за цією статтею більш як 200 мільйонів гривень на рік. А залишається 40 мільйонів гривень в обласному бюджеті і 20 мільйонів — у міських і районних. Це при тому, що на наші голови падає 34 відсотки усіх викидів у країні. Отже, 34 відсотки усіх зібраних «екологічних» платежів нам треба віддати. З яких інтересів робиться централізація грошей? Ми вимагатимемо перерозподілу цих коштів. Щоб тут народжувалися і виростали нормальні діти і щоб люди жили краще.

Інтерв'ю взяла Ліна КУЩ.

Фото прес-служби Донецької обласної ради.

■ БАЛАНС ТИЖНЯ
Вітчизняна традиція: говорити-забалакувати і посипати голову попелом

На розширеному засіданні Кабміну 15 червня левову частку часу було відведено енергетичним проблемам. Це й не дивно, якщо виходити з народної мудрості — «зотуй сани влітку, а воза взимку». Якщо абстрагуватися, то сьогодні основні проблеми такі: неплатежі за спожиті газ і електроенергію; зрив завдання із скорочення споживання газу.

Рівень розрахунків за газ за підсумками п'яти місяців поточного року ледь перевищив за позначку 75 відсотків. Якщо подивитися у розрізі регіонів, то тут «лідірують» південний — схід і Крим. Так, на Харківщині рівень розрахунків застопорився на рівні 58 відсотків, Донецьчині — 64, Севастополі, Дніпропетровщині, Луганщині, Черкащині — від 64 до 68 відсотків. Підприємства теплокомуненерго розраховалися за газ на 56 відсотків. За останні чотири місяці із загальної суми боргу, яка становить 10,5 мільярда гривень, погашено трохи менш як 100 мільйонів. Не густо.

Рівень проплат за «лампочку Ілліча» дещо кращий за «газовий» — 96 відсотків. В. о. Прем'єр-міністра Ю. Єхануров сказав, як відрубав: боржників відключати. Керівник уряду також констатував, що і у сфері енергозбереження особливих успіхів не набираєш. Проголошене у грудні минулого року завдання із скорочення споживання газу не менш як на 10 відсотків поки що успішно зривається. Більше того, у квітні споживання газу порівняно з минулим роком зросло на 12,4 відсотка. Можна, звичайно, це списати на затяжну зиму і пізню весну. Але якщо буде затяжне літо і тепла осінь, а справу ми знову успішно забалакаємо, то на кого тоді вішати усіх собак? (Закінчення на 16-й стор.).

Бізнес хоче грати за правилами

Бізнесу необхідні прогнозовані та рівноправні правила гри, які передбачають стабільне податкове законодавство, створення умов для реінвестування прибутку в розвиток і модернізацію виробництва, рівноправну ринкову конкуренцію, захист внутрішнього ринку. Про це йшлося на нещодавньому засіданні правління Українського союзу промисловців і підприємців.

Президент УСПП Анатолій Кінах, зокрема, наголосив: «Розуміючи, наскільки висока ймовірність пролонгації поточних соціально-економічних ризиків на 2007—2008 роки і необхідність адаптації вітчизняної енергетичної економіки до незворотного підвищення ціни на енергоносії, ми готуємо позачерговий з'їзд УСПП. На ньому плануємо ретельно обговорити ситуацію в економіці та сформулювати наші пропозиції стосовно стимулювання розвитку промисловості та бізнесу, недопущення зниження конкурентоспроможності вітчизняної продукції, адаптації до інтеграційних процесів».

Анатолій Кінах також повідомив, що найближчим часом в УСПП відбудеться «круглий стіл» з питань посилення енергобезпеки країни. До розмови буде залучено широке коло експертів ринку,

аналітиків, представників органів влади, наукових діячів. «Ми повинні зробити все, щоб зростання цін на природний газ мінімально впливало на конкурентоспроможність економіки і добробут населення», — зазначив він.

Найближчим часом УСПП направить в уряд та парламент пропозиції стосовно проекту бюджету на 2007 рік. На думку бізнесу, бюджетна резолюція, яку Кабінет Міністрів передав до Верховної Ради, не дає відповіді на актуальні та ключові проблеми економічного розвитку і не враховує завдань, сформульованих на початку року в посланні Президента до парламенту. Так, послання Президента передбачає посилення стратегічного розвитку економіки, інноваційної та інвестиційної діяльності. «У посланні чітко сказано: врахувати в усіх складових соціально-економічної, фінансової, бюджетної політики країни необхідність вирішення нагальних проблем, відновити економічні стимули для інвесторів у вільних економічних зонах, технопарках, створити умови прискореної амортизації основних фондів, стимули для реінвестування прибутку підприємств у розвиток, технічне і технологічне оновлення виробництва. Як бачимо, жодне з

цих питань в резолюції не відображено», — зазначив лідер УСПП. А. Кінах додав, що всі пропозиції бізнесу будуть спрямовані на посилення стратегії розвитку, в основі якої — підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції, посилення захисту внутрішнього ринку.

Анатолій Кінах також повідомив, що УСПП наполягатиме на доопрацюванні та прийнятті Податкового кодексу, низки законів України про внесення змін до закону про податок на додану вартість (стосовно відшкодування з бюджету і податкових векселів), про оподаткування прибутку підприємств, про внесення змін у деякі законодавчі акти щодо створення необхідних передумов використання лізингу, про спрощену систему оподаткування, обліку і звітності суб'єктів малого підприємництва, про основи державного нагляду і контролю в сфері господарської діяльності, розроблених Союзом промисловців.

Не менш прискіпливу увагу УСПП приділятиме захисту прав вітчизняних експортерів. «За перший квартал 2006 року негативне сальдо торгівлі товарами становило 1 млрд. 769 млн. дол. — це, практично, показник всього

2005 року. Україна з її потужним експортним потенціалом ризикує перетворитися з держави-експортера на державу-імпортера», — наголосив Анатолій Кінах.

У свою чергу, голова правління Укррексбанку В. Капустін зазначив, що в Україні, на жаль, фактично не існує економічних важелів і стимулів для підтримки вітчизняних експортерів. «Падіння експорту стає дедалі очевиднішим і загрозливим для нашої економіки, а це спричиняє цілий ланцюг проблем, пов'язаних і з фінансовою сферою, і зі стабільністю гривні, й зі стабільністю курсу», — сказав він.

Об'єднуючи зусилля у вирішенні проблем, пов'язаних із падінням українського експорту, задля створення ефективного механізму підтримки і захисту вітчизняних експортерів, кредитування суб'єктів господарювання УСПП і Укррексбанк підписали угоду про співробітництво. Відтепер підприємства-члени УСПП матимуть нагоду отримувати кредити за ставками, значно меншими порівняно зі ставками вітчизняних комерційних банків. Пріоритет надаватиметься енергозберігаючим проектам, високотехнологічним та інтелектуальним галузям.

На Миколаївщині українські льотчики розпочали навчання «Тугий вузол—2006».

■ У НОМЕР

Біопаливо від «Проскурова»

Хмельницький. Проблемами вирощування ріпаку та виготовленням біопалива з нього у ВАТ «Проскурів» займаються вже понад десять років. Як розширити виробництво, зробити його високорентабельним, а біопаливо загальнодоступним — ці питання обговорили в господарстві на засідання члени відділення агропромислового комплексу Академії інженерних наук України.

Ірина КОЗАК.

Отримали цінний апарат

Закарпатська область. Магніторезонансний томограф вартістю п'ять мільйонів гривень отримав обласний центр нейрохірургії та неврології в Ужгороді. Придбано його коштом Міністерства охорони здоров'я. А обласна влада надала близько 500 тисяч гривень для облаштування кабінетів. За словами директора центру Володимира Смолянки, такі апарати в Західній Україні є тільки у Львові та Рівному.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

«Журналіст» знову запрацював

Волинська область. На озері Пісочному, що в Старовиживському районі, після кількарічної перерви відновив роботу будинок відпочинку «Журналіст». У трьох його кімнатах зможуть одночасно перебувати дев'ять чоловік. Щоб оздоровити знову запрацювала, багато старань доклав директор Старовиживського держлісгоспу Петро Сахарук разом з Волинською обласною журналістською організацією, яку очолює Михайло Савчак. У подальших планах — збудувати міжнародний будинок відпочинку для працівників мас-медіа на озері Світязь, місце під який відведено ще в червні 2003 року.

Микола ЯКИМЕНКО.

На знімку: перші відпочивальники.

Фото автора.

Посиплються лаври

Херсонщина. Персональні комп'ютери чекають на тих херсонських журналістів, котрі своєю творчістю «підніматимуть» таврійський край. Відповідні дві премії заснувала обласна рада, про що повідомив голова Херсонської облради Володимир Демьохін. Головні нагороди — ноутбуки — вручатимуть за кращі творчі роботи, спрямовані на висвітлення економічних здобутків області, а також за матеріали, що сприяють розвитку в регіоні місцевого самоврядування.

Народний депутат минулого скликання від області Володимир Демьохін каже, що на це його наштотхнула відсутність іміджевих матеріалів про Херсонщину у ЗМІ. Так, коли у складі депутатської делегації пан Демьохін зустрічався із зарубіжними представниками інвестиційних компаній, то про область довелось розповідати «на пальцях». Журналісти, зі свого боку, запропонували для премії облради і персональне ім'я — відомої людини, заслуженого журналіста, який упродовж чверті століття був редактором обласної газети «Наддніпрянська правда», нині покійного, Івана Гайдая.

Алла БРУСИЛОВА.

Господарський суд Сумської області (40477, м. Суми, пр-т Шевченко, 18/1) постановою від 17.04.2006 р. у справі №6/102-05 визнав сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Сула» (Сумська область, Недригайлівський р-н, с. Кулишівка, код 30032871) банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Воловика Сергія Володимировича, ліцензія серії АА №779353 від 08.11.2004 р. (адреса: 40030, м. Суми, вул. Рибалко, 2, 4 поверх).

Відповідно до вимог ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення про визнання банкрутом.

Голова правління «Газпрому» Олексій МІЛЛЕР прогнозує, що Україна взимку знову несанкціоновано відбиратиме газ. («Ліга»)

Передбачили все, крім погоди?

Літо цього року незвичайне: не встигне сонце підсушити вулиці, як вони знову мокрі. Така погода найбільше дошкуляє дітворі, бо не дає ні скупатися в річці, ні загоріти, ні піти в гори. У начальника управління освіти і науки Івано-Франківського міськвиконкому Михайла Вереса настроій кращий. З міського бюджету на оздоровлення дітей виділено 250 тисяч гривень. Їх вистачить, каже Михайло Йосипович, щоб оздоровити кожного другого школяра обласного центру.

— Найперше ми подбали про дітей-сиріт, — розповідає Михайло Йосипович. — Вони відпочиватимуть у Севастополі і Карпатах. Майже вісім тисяч учнів початкових класів батьки віддали у пришкільні табори відпочинку. Витрати на їхні сніданки і обіди ми з батьками розділили порівно: виходить на дитину по 2 грн. 50 коп. на день. За цим же принципом налагоджено харчування хлопчиків і дівчаток у центрах з роботи з дітьми за місцем проживання. Майже 250 переможців предметних олімпіад, спортивних змагань, фестивалів як винагороду проведуть два тижні у дитячому таборі «Омега», що в Севастополі. Ця акція називається «Вітер із Заходу». Вона — відповідь на візит

севастопольських школярів до нас на Різдвяні свята. Позаміський дитячий табір «Лімниця», що на березі однойменної річки, яка вважається найчистішою на Прикарпатті, прийняв сто дітей пільгових категорій — напівсиріт, з малозабезпечених сімей. 400 дітей проведуть липень у гірських селах Річки, Кобаки, Нижній Березів та Яворів, де

на базі шкіл уже третій рік діють так звані туристсько-оздоровчі притулки.

Загалом з допомогою міської влади Івано-Франківська планують оздоровити майже 10 тисяч дітей.

На знімку: разом нам весело!

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Фото автора.

■ ЦИФРА

2,5 мільйона пасажирів

щорічно користуються послугами миколаївських автовокзалів.

У зв'язку з цим до літнього сезону відкрито зал підвищеної комфортності, де пасажирин можуть без черги придбати квиток, відпочити в кондиціонованому приміщенні, попрацювати на комп'ютері чи подивитися фільм. Найближчим часом у цьому залі гості міста зможуть забронювати місця в миколаївських готелях і взяти напрокат автомобіль.

Крім того, зросте і кількість нових маршрутів. Зараз проробляється можливість відкрити рейси до Ставрополя, Злобіна і Каунаса. За словами голови наглядацької ради ВАТ В'ячеслава Геращенко, нові послуги і рейси не позначатся на вартості автобусних квитків.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

■ ФОТОФАКТ

На боротьбу з незаконним паркуванням на столичних вулицях знову вийшли «евакуатори».

Фото Юрія ІЛЬЄНКА (Укрінформ).

У криниці скупалася... телиця

У селі Молодаво Дубенського району до закинutoї криниці впала 400-кілограмова телиця. Рятувальники з управління МНС, які прибули на виклик з Дубна, були здивовані, як така велика тварина туди потрапила: у діаметрі криниця мала лише півтора метра.

Згодом з'ясувалося, що Красотка (так звали тварину), рятуючись від гедзів і шукаючи затінку під бузиною, наступила на дерев'яний щиток, який прикривав занедбану криницю. Прогніли дошки не витримали.

Операція з урятування корови ускладнювалася

тим, що колодязь виявився глибоким — до п'ятдесяти метрів. Тож рятувальники працювали у кисневих масках. До того ж витягнути вгодовану тварину можна було лише у вертикальному положенні.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

Дах для сиріт

Перший на Прикарпатті соціальний гуртожиток для випускників 9 та 11 класів інтернатних закладів області відкриють 23 червня — у День Державної служби — у місті Калуші.

Він стане тимчасовим дахом для 30 сиріт, які продовжують своє навчання в навчальних закладах або працюють. Проживатимуть вони в одно- або двомісних кімнатах. Утримання будинку, зокрема, плату за комунальні послуги, а також витрати на одноразове харчування сиріт, бере на себе обласний бюджет. А переобладнання і ремонт колишнього гуртожитку профтехучилища під соціальний заклад нового типу зроблено за кошти держбюджету.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Військовий вантаж залишає Феодосію

(Початок на 1-й стор.).
У понеділок біля будинку міського суду Феодосії розпочався мітинг протесту проти судового переслідування майже сотні активістів антинатовського пікету, яких правоохоронні органи вирішили притягти до адміністративної відповідальності за двотижнєве блокування морського порту й санаторію Міноборони. Тоді ж, у понеділок, до причалу феодосійського порту мав підійти військовий корабель, щоб узяти на борт залишені американцями майже 70 контейнерів з озброєнням, а також будівельну техніку й автотранспорт. Відправку забезпечуватимуть 35 прибулих напередодні зі США цивільних фахівців. І вже в п'ятницю корабель разом з вантажем та американцями має залишити Україну.
Так, не почавшись, закінчуються спільні американо-українські навчання «Сі бриз—2006». Втім, у Миколаївській області в понеділок почалися інші, названі «Тугий вузол—2006». Вони теж були заплановані

Тернопіль на крилах

Повітряний центр західного регіону буде створено на базі Тернопільського аеропорту. Перші авіарейси проляжуть звідси до Німеччини, Північної Італії, Туреччини. Щоденним буде рейс до столиці України. З часом аеропорт обслуговуватиме до 500 тисяч пасажирів щороку, але й це не межа. За словами нового власника аеропорту австрійця Крістіана Чернера, аеропорт у його рідному місті Граці, де проживає приблизно стільки само людей, скільки в Тернополі, щороку відправляє 900 тисяч пасажирів. Тож перспективи у Тернопільського аеропорту є. Тим більше що він стає повітряним центром усього західного регіону України, де проживає більш як шість мільйонів населення. Сприяє цьому вигідне розташування Тернополя: обласні центри регіону від нього — в радіусі ста кілометрів. Днями аеропорту присвоять другу міжнародну категорію.

Вл. інф.

Російський суд відправив одесита на нари

У Москві закінчився судовий процес з обвинувачення організованого злочинного угруповання у складі шести осіб, очолюваного одеситом Артуром Ляшенком. Їх визнано винними у виготовленні і збуті п'яти тисяч фальшивих кредитних карток, що використовувалися для шахрайських операцій у Росії, Україні, Чехії, Німеччині і США. Злочинці розміщували рекламу в Ін-

тернеті і через нього одержували замовлення на виготовлення пластикових фальшивок. Доставляла їх компанія міжнародної пошти. Спецоперацію з виявлення і затримання угруповання проводила ФСБ Росії. Артура Ляшенка засуджено до шести років позбавлення волі з відбуванням покарання в колонії загального режиму.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

■ ФОТОФАКТ

У військовому інституті Київського національного університету імені Тараса Шевченка відбувся випуск 224 молодих лейтенантів. За традицією, отримавши привітання від курсанта, новоспечений лейтенант на удачу й добру згадку лишає гроші під курсантським погоном.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Перші авіарейси проляжуть звідси до Німеччини, Північної Італії, Туреччини. Щоденним буде рейс до столиці України

■ ФОТОФАКТ

Спортсменки-парашутистки, члени першої української жіночої команди «Альфа-фокс», виконують побудову фігури в повітрі над Києвом.

Фото надано організаторами фестивалю/УНІАН.

«Прикольна» стоянка

■ СТЕЖИМО ЗА ПОДІЄЮ

Єдиний в Україні навчальний вітрильник «Херсонес» досі стоїть біля причальної стінки Керченського морського рибного порту. Рахунки за його «прикольну» стоянку оплачують із коштів, запланованих на ремонт. Команда судна — на суші шукає іншої роботи. Водночас студенти й викладачі Керченського морського інституту не припиняють акції протесту проти свавілля чиновників, через яке держава може втратити унікальний

вітрильник, а кадети — 70 дипломів за спеціальністю «судноводіння».

Як повідомляв «Голос України», вихід «Херсонеса» у море два місяці тому заборонило Мінагрополітики України, в підпорядкуванні якого перебувають згаданий вуз і вітрильник. Причина — борги перед міністерством німецького інвестора, компанії «Інмарес», яка модернізувала судно, організувала й оплатила додаткову туристичну діяльність та навчання іноземних студентів

на «Херсонесі». Незважаючи на таку активну діяльність інвесторів, чиновники з Мінагрополітики вважають цю компанію недобросовісним партнером. Тому й заборонили вітрильнику виходити в море, що призвело до зриву контрактів на 4,5 мільйона євро.

У відповідь німецькі інвестори мають намір звернутися до суду і поінформувати Європарламент про те, що Україна — ненадійний партнер.

Віктор ХОМЕНКО.
Крим.

Кордон — під гори

Припис про порушення земельного законодавства вручено командирі Могилів-Подільського прикордонного загону на Вінниччині. Документ підписав державний інспектор з контролю за використанням землі Держземінспекції у Вінницькій області Валентин Поліщук.

За його словами, прикордонники розпочали облаштування інженерних споруд на ділянці кордону з незвищеною Республікою Придністров'я з порушенням законодавства. Земельну ділянку, на якій вони вже прокопали 4,5 кілометра захисного рову, ще не передано їм у власність. Документів на право користування нею прикордонники не мають.

Як стверджує Олександр Слободянюк, начальник управління земельних ресурсів Ямпільського району, на території якого працює техніка, ця ділянка землі уже розпайована між мешканцями села Велика Кісниця. Їм видано на неї сертифікати. На їх підставі земля передана в оренду місцевому сільгосппідприємству. Поле засіяне. Тут росте озима пшениця, ячмінь і соя. Щоправда, уточнив О. Слободянюк, посівам не завдано збитків — захисний рів прокладено уздовж лісосмуги. Проте

лінію кордону безпосередньо на місцевості ще не встановлено. Тому не відомо, чи пролягатиме вона саме в тому місці, де уже прокопано захисну смугу, чи, можливо, будуть відхилення.

Керівник прес-служби Могилів-Подільського прикордонного загону Богдан Ващенко пояснив у телефонній розмові, що прикордонники у цьому разі виконують Указ Президента України про зміцнення кордону з метою посилення боротьби з контрабандою. Тепер порушники не зможуть перетнути його, обминаючи пункти пропуску, як це було раніше. Автомобіль через прокопаний рів не пройде.

Державний земельний інспектор визначив для вартових кордону місяць часу, щоб засипати викопану захисну канаву. Хоча є великий сумнів у тому, що припис буде виконано. Адже йдеться про державну структуру з високими повноваженнями і про бюджетні кошти. Загальна довжина кордону з Придністров'ям на території області становить трохи більше 50 кілометрів. Як уточнив Валентин Поліщук, на разі роботи прикордонники призупинили.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

■ СВІТ КОРОТКО

ІТАЛІЯ

Легалізують українських мігрантів

До осені італійський уряд планує надати право на роботу для 460 тисяч нелегальних мігрантів із країн, що не входять до ЄС. Значну частину з них становлять громадяни України. Про це повідомив представник Держради з питань економіки і праці Італії Джорджіо Алессандріні на конференції в українському католицькому університеті у Львові. За його словами, майже півмільйона дозволів на легалізацію праці іммігрантів — за запитами італійських роботодавців. Хоча сам уряд планував видати дозволів утричі менше.

СЛОВАЧЧИНА

Перемога соціал-демократів

На позачергових парламентських виборах перемогла опозиційна партія «Напряма — соціал-демократія». Вона одержала 50 мандатів у національній раді, в якій налічується 150 місць. 31 мандат — у Словацького демократичного християнського союзу, представник якого Мікулаш Дзуринда очолював уряд останні вісім років. Вибори відбулися на три місяці раніше наміченого терміну у зв'язку з фактичним розпадом правлячої коаліції. Останніми роками у Словаччині тривають радикальні ринкові реформи, завдяки яким країна за дуже короткий термін стала членом Євросоюзу. Однак це призвело до серйозного розшарування суспільства.

КНДР

Нова балістична ракета

Військові КНДР, можливо, найближчим часом здійснять випробний запуск своєї нової балістичної ракети, котра може вразити цілі на Алясці, в Росії і сусідніх азіатських країнах. Вона вже стоїть заправлена на стартовому майданчику. Це означає, що фактично «точку повернення» вже пройдено. Тепер Пхеньян повинен або запустити ракету, або втратити її — злити паливо з ракети майже неможливо: якщо цього не зробити, то паливо зруйнує її впродовж 48 годин. Тим часом Японія і США попередили Пхеньян про найсерйозніші наслідки такого запуску.

ІРАК

Гинуть військові і цивільні

У Багдаді під час вибуху замінованого автомобіля, за попередніми даними, загинули п'ять осіб, дев'ятеро дістали поранення. За даними поліції, інцидент стався у східній частині Багдада, де в момент вибуху проїжджала автоколона з військовослужбовцями іракської армії. Серед загиблих — троє військовослужбовців і два мирні жителі. Подробиці інциденту не повідомляються.

Минулого тижня на підприємствах України загинуло 18 працівників

Європі слід знизити залежність від транзиту газу через Україну, заявив колишній канцлер ФРН, голова комітету Північно-Західного газопроводу Герхард ШРЕДЕР. (УНІАН)

■ У НОМЕР

Зібралися «айболиті»

В Кам'янці-Подільському пройшла V Міжнародна науково-практична конференція з проблем свійських тварин. Науковці та практики ветеринарної служби обговорили стан здоров'я «братів наших менших». Від них залежить і здоров'я кожної родини, улюбленицями якої вони є. Місце проведення конференції було обрано не випадково: тут починав свій науковий шлях відомий ветеринар Валентин Яблонський. Він є автором понад двох десятків праць та монографій, за якими й зараз навчаються студенти. Першу доповідь виголосила його донька — доктор ветеринарних наук Оксана Яблонська. Учасники дискутували про нововведення у законодавстві, що стосуються ветеринарної медицини. На конференції було вручено нагороди «Ветеринарний лікар року» та «Ветеринарне визнання». Організаторами цього форуму став Подільський державний аграрно-технічний університет, Департамент ветеринарної медицини та Українська асоціація фахівців цієї галузі. *Вл. інф.*

Хмельницька область.

■ ФОТОФАКТ

Фото агентства «Прес-КІТ».

У навчальному центрі Сухопутних військ ЗС України «Десна» відбулися заняття з бойової підготовки, під час яких проведено стрільби з танка Т-64 та БМП.

Інструкції відпрацьовують на... тренажері

Відпрацювання дій згідно з симптомно орієтованими аварійними інструкціями почалось на тренажері ВВЕР-440 у навчально-тренувальному центрі Рівненської АЕС. Навчання відбуваються в рамках міжнародної програми з ядерної безпеки. На станцію приїхали спеціалісти зі США, Великобританії, представники вітчизняних атомних електростанцій, Державного комітету ядерного регулювання, проєктних та наукових організацій. Відрадно, що інструкції, які випробовуються, розроблені вітчизняними спеціалістами. Але враховано американський досвід, бо подібний пакет уже впроваджений на тамтешніх станціях. Чітке дотримання інструкцій і на українських АЕС виключить момент суб'єктивізму, мінімізує вплив людського фактора у разі виникнення аварійної ситуації.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

А що насправді?

На тлі політичних подій, хоч як дивно, майже загубилася тема економіки. Щоправда, чимало аналітиків і деякі політики твердять: ми в кризі. Але Президент Ющенко відкидає це, бо зростання ВВП за п'ять місяців становило чотири відсотки. Тож усе гаразд на тлі безладдя. Чи так насправді буває?

А насправді здається, ніби ніхто не знає, що саме в цій галузі відбувається. Хоч дані Держкомстату свідчать: Кабмін працює успішно. Утім, українська статистика у всі часи — навіть найнесприятливіші — не сумнівалася у безгрішності нашого уряду, хоч кожен наступний звинувачував попередній у приписках.

Наші керманичі не визнають кризового стану, але його ознаки дуже очевидні. Приміром, те, що болить усім: зарплати та пенсії. Заборгованість із зарплати за перші три місяці року, за даними Держкомстату, зросла на два відсотки і

перевищила 1 млрд. грн. Пенсії уряд поки що виплачує, але за рахунок бюджету. Такі його дії злочинні, бо, за даними статистики, саме пенсійне відомство загрузло в боргах: за перші три місяці року дефіцит його фонду становив понад 6 млрд. грн. Але ж Пенсійний фонд планував віддавати в оборот кошти, котрі надходять, з тим щоб одержувати відсотки й за рахунок цього збільшувати пенсії та соціальні допомоги. Натомість він створив годиннику для жирних котів: сам постійно бере в борг, віддаючи відсотки, про що я писала в одній з публікацій «Теми».

А борги дедалі зростають. І не лише в Пенсійного фонду. Приміром, «Нафтогаз України» за блакитне паливо розраховується з Росією за рахунок кредитів. Водночас платежі за нього в Україні різко скоротилися. І так дивовижно, що за газ ще хтось платить. Адже кредитор-

Пірати віртуального моря

З осені абоненти одного з чотирьох Інтернет-провайдерів, до того ж найбільшого, стали скаржитися на різке погіршення якості послуг. Користувачів обурювало, що вони не могли увійти в локальну мережу і скористатися інформаційними ресурсами. Від цього страждала справа, навчання, зрештою — здавали нерви.

Збоїв у роботі провайдерів фахівці не знайшли, отже, вони зробили висновок, що хтось навмисне втручається в роботу інформаційної системи. Це здатне викликати серйозні наслідки, оскільки провайдерська фірма обслуговувала дуже

Героям — слава, нащадкам пам'ять!

Львівщина відзначає 115-річчя від дня народження командира корпусу січових стрільців, творця і голови ОУН Євгена Коновальця. Святкування відбувається згідно з указом Президента про вшанування видатних діячів національно-визвольної боротьби ХХ століття.

Сьогодні у оперному театрі відбудеться урочиста академія із врученням нагород ветеранам ОУН-УПА. В суботу розпочнеться похід до села Зашкова, де народився Євген Коновалець. Там громадські організації утворять таборове містечко, проведуть молодіжний фестиваль, віче, диспути, повідомляє наш власкор на Львівщині Оксана ТЕЛЕНЧІ.

■ ТЕМА

сько-дебіторська заборгованість за перші три місяці року зросла і становить відповідно 346,9 та 432,9 млрд. грн. Саме стільки учасники ринку винні одне одному. Неважко полічити, скільки річних бюджетів уміщує ця сума. Водночас дефіцит держбюджету за такий само період становить 1,6 млрд. грн. А за інформацією НБУ, за три перші місяці року збільшився також валовий зовнішній борг України — на 2,97 відсотка: з 38,818 млрд. дол. до 39,971 млрд. дол. Страшні цифри, але здається, ніби вони нікого не непокоять. Як і те, що буде, коли з першого липня ми почнемо платити за газ за світовими цінами, котрі не закладені в жодному бюджеті...

Тепер про успіхи щодо зростання за п'ять місяців ВВП на 4% та приросту промисловості на 2,4%, й чи це нас утішає. Одні аналітики твердять, що успішні показники окремих галузей — не що інше, як останній подих перед катастрофою. Другі теж вважають, що ми швидкими темпами рухаємося до колапсу, але диву-

ються: як, усупереч недолугій політиці уряду, ми ще не рухнули в економічну пірву?

Чимало фахівців переконані: цього не сталося лише завдяки тіньбовій, неофіційній владі — представників промисловців і підприємців, якій не вигідне загострення економічної ситуації. Готуючи для себе надійний стартовий майданчик, вона міцно тримає віжки управління у руках. І саме з цією силою нині веде переговори про коаліцію одна з партій, котра може бути правлячою. Спостерігачі вважають, що коли цього не станеться, то тіньова влада попустить віжки — єдине гальмо, котре поки що утримує економіку на крутизні кризи...

І це схоже на правду. Принаймні її ніхто не спростовував. То, може, «йолі-палі», цим силам уже годі бавитися бирюльками та нарешті домовитися?

Валентина ПИСАНЬСКА.

Соняшник росте, незважаючи на Інтернет

Соняшник «знищила»... всесвітня павутина

Нещодавно в одному з поважних українських Інтернет-видань з'явилася шокуюча інформація: 70 процентів посівів соняшнику в області на грані загибелі. Це, мовляв, сталося через «застосування гербіцидів однієї з фірм, офіс якої міститься в Києві», бо буцімто запропонований нею препарат через певні погодні умови негативно вплинув і на сам стан рослин. Уявляєте, що таке для Полтавщини втрата 70 процентів посівів соняшнику — однієї з найприбутковіших культур, під якою в області зайнято 159 тисяч гектарів? Це просто катастрофа!

З проханням прокоментувати ситуацію кореспондент «Голосу України» звернувся до першого заступника голови облдержадміністрації Володимира Андрієнка, який відає питаннями аграрного комплексу області: «Це повна нісенітниця! Такого, як кажуть, не було й близько... Так, певні проблеми цього року із соняшником є, але викликані вони зовсім іншими чинниками. Це й деякі хвороби рослин, і шкідники, яким і справді сприяла цьогорічна погода.

Але ситуація цілком контрольована й якихось форс-мажорних обставин ми тут не бачимо. Це, як кажуть, чув дзвін, та не знаю, де він... Мабуть, комусь це вигідно...»

Спростував «сенсацію» й заступник начальника головного управління сільського господарства і продовольства Полтавської облдержадміністрації Семен Москаленко, якого ще називають «головним агрономом області»: «Такого не могло трапитися в принципі. Су-

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

дять самі: десь 70 відсотків господарств у нас просто не використовують гербіцидів під час обробітку соняшнику. Вже хоча б з тієї простої причини, що їх вартість більшості господарств не по кишені. Тут для боротьби з бур'янами застосовують давно

випробувані агротехнічні прийоми».

...А соняшник росте собі. Не скрізь так, як би того хотілося, та без олії Полтавщина не залишиться. Незважаючи на Інтернет.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Гартуємо лицарів без страху і докору

Завтра, 21 червня, випускники Львівського державного університету безпеки життєдіяльності отримають дипломи і благословення на професійну діяльність. Щасливої дороги!

— Михайле Миколайовичу, коли я переступила поріг цієї величної споруди, то відчула, що потрапила до справжнього замку — тут і мармурові сходи, і сонячні стіни, і розкішні люстри, ідеальна чистота, квіти у коридорах. Чи ця королівська розкіш співзвучна професійній підготовці людей, які зазвичай діють в екстремальних умовах?

— Ви не помилилися: це — справжній королівський замок. Його свого часу збудував цар Франц-Йосиф для намісника у Галичині. Але той у Львові не оселився — начебто через клімат. За Австрії та Польщі споруду використовували для потреб офіцерів — військових інвалідів. Протягом шести років ми самотужки докорінно реконструювали та оновили споруду, дали друге дихання цій величній пам’ятці історії та архітектури. Вважаю, що краса також виховує шляхетність і високі помисли. На території замку є збудована за австрійських часів церква, у приміщенні якої уже за радянської влади розміщувався склад. Ми розібрали його, відновили споруду, на куполі встановили хрест, причому кожен працівник кілька разів внісив до фонду реставрації храму по 10 відсотків своєї зарплати.

— З огляду на специфіку університету дозволю собі сумну нотку у розмові. Чи ви погоджуєтесь з тим, що нині однією із найбільш актуальних проблем є збереження генофонду нації? Такі навчальні заклади, як ваш, можуть якось вплинути на поліпшення демографічних процесів?

— Як українця за покликанням, генетику і родою, мене дуже хвилює те, що за останні роки населення України скоротилося на 5 мільйонів громадян. Та й сьогодні смертність перевищує народжуваність, попри позитивні кроки Президента й уряду. Наприклад, я з сумом дивлюся на молодих людей, котрі приїжджають на навчання із Житомирської або Рівненської областей — лише один із десяти юнаків відповідає пара-

метрам професії, адже тільки сильний може взяти на плече іншого і винести із зони землетрусу чи пожежі. Тож у «проблемних» областях ми створюємо профільні класи і ліцеї: відбираємо дітей у 6—7 класи й готуємо їх до вибору професії, робимо все можливе, щоб зміцнити їхнє здоров’я. Маємо кафедру спеціальної рятувальної підготовки і фізичного виховання. Там усі викладачі — спортсмени і науковці. Ми підтримуємо європейську філософію навчання: хочемо, щоб до ВНЗ вступити було легко, а вчитися — важко.

— Що ви вкладаєте в поняття «важке навчання»?

— Готуємо майбутніх фахівців до життя в інформаційному суспільстві, глобалізованому світі, де відбувається змагання між націями, народами, державами. Хіба може змагатися людина, яка, наприклад, не володіє

П’ять років тому Львівське пожежно-технічне училище стало інститутом, а 29 березня цього року його реорганізовано в університет, перші випускники котрого невдовзі приступають до своїх професійних обов’язків. Вони опановували пласти нових знань та інформаційних технологій разом із науково-педагогічним колективом навчального закладу. Він посправжньому унікальний, бо порятунком людини і довкілля на нинішньому етапі цивілізації (з її плюсами і мінусами) — це «сплав» технологічних та технічних досягнень і водночас лицарських якостей справжніх чоловіків. Ректор університету — доктор педагогічних наук, генерал-майор внутрішньої служби Михайло КОЗЯР (на знімку), очоливши колектив, забезпечив стрімкий стрибок колишнього училища на щабель європейських освітніх стандартів.

Цифри і факти:

● У навчальній пожежно-рятувальної частині завершуються роботи із створення психолого-тренувального комплексу підготовки пожежних та аварійно-рятувальних команд. Він складається із тренувального залу із спеціальними тренажерами, електронним пультом управління, термічної зони та димокамери з тренувальною стежкою і автоматичною системою зміни лабіринтних ходів, макетів житлової квартири та виробничої зони. Введення в дію цього комплексу позитивно вплине на професійну підготовку, а ще надасть можливість абітурієнтам «побувати» у змодельованій екстремальній ситуації.

● На стадії розробки та апробації — система оперативного управління підрозділами на базі використання геоінформаційної та глобальної системи місцевизначення.

● Серед 15000 випускників, що були підготовані упродовж 58 років, — 29 генералів. Багато випускників обіймають керівні посади у підрозділах МНС України і країнах колишнього Радянського Союзу.

досконало комп’ютером, не знає щонайменше однієї іноземної мови, не є фізично загартованою? У нас працює 19 докторів і 63 кандидати наук, по суті, ми їх і виростили. До Львова приїхали кращі наші випускники з усієї України — від Тернополя до Алушти. Ми взяли на себе їхні непрості соціальні проблеми, щоб кращі практики, які мають потяг до науки, змогли себе реалізувати. Ось щойно завершилося навчання на-

цес народження електроенергії на АЕС. Нині функції МНС змінилися та розширилися — від ліквідації звичайної пожежі до знешкодження боєприпасів і надання психологічної допомоги.

— Пане генерале, як університет гартує чоловіків-лицарів? Зазвичай вони йдуть навперейми біди з професійного обов’язку, а чи спрацьовує поклик рятувника у позаробочий час?

— Звичайно, адже 60—65 відсотків курсантів та студентів — це продовжувачі династії тих, хто працював колись у пожежній охороні. На цьому й тримаємося. Ми шануємо гуманні засади освіти, але застосовуємо й елементи авторитарної педагогіки. Наприклад, уже третій рік тут заборонено палити — будь-кому, чи шанованому професору, чи звичайному курсанту. Досягли цього роз’яснювальною роботою і пристойним фізичним навантаженням. Маємо 11 різних спортивних секцій. Серйозно контролюємо дотримання режиму, всіляко дбаємо про впровадження здорового способу життя. Як ректор, я вважаю за потрібне показувати приклад: займаюся волейболом, міні-футболом, плаванням, настільним тенісом.

Ми переконані, що людина, яка всебічно налаштована на добро, здатна перейнятися бідою іншого. Моніторинг, який проводимо щороку, засвідчує: проявів лицарства — за покликом душі — дуже багато. Наприклад, дівчинка провалилася на льоду. Курсант був поряд і зробив усе так, як його вчили. У трамваях буває замикання — курсант виводить людей. Наш курсант вихопив дівчинку з-під поїзда і врятував її, а сам залишився внаслідок цього без рук. У Івано-Франківській області була пожежа в 50-квартирному будинку. Троє рятувників організували евакуацію людей, а самі, на жаль, загинули, бо обвалився вхід і у них закінчився кисень. Молодший брат одного із загиблих рятувників навчається у нас. Батьки хотіли його забрати, та юнак не погодився. Кожна з цих історій відтворена в музеї університету і наші вихованці «опановують» їх душею.

У церкву ми також нікого силоміць не тягнемо, але, наприклад, 26 квітня проводимо тут реквієм. Згадуємо 28 братів по професії, які загинули в поєдинку з мирним атомом. У храмі викарбувані на дошці дев’ять прізвищ наших випускників, молодих рятувників, які поклали життя у надзвичайних ситуаціях. Тож у стінах Львівського державного університету безпеки життєдіяльності люди запрограмовані на добро. Серед наших працівників немає плазунів, дво-рушників. Мій син за прикладом діда і батька також обрав цю професію, хоча я його не агітував, а попередив: якщо підведеш... Син не підвів.

— По суті університет за віком — геть юний, але має репутацію поважного ВНЗ, що свідчить про ваш рух до європейських стандартів освіти?

— Це справді так. Ми добре ознайомлені із пожежно-рятувальною службою Польщі, Німеччини, Франції, Словаччини. Наші курсанти стажуються за кордоном, і я переконаний, що вони не гірші, а може, навіть кращі від зарубіжних фахівців. Прикро, що не маємо належної матеріальної бази. Не можна гарантувати безпеки самого рятувника, коли апарат, розрахований на дві години праці в агресивному середовищі, вийде з ладу швидше. До того ж цей апарат треба ще придбати — правдами і неправдами. У цивілізованому світі таким забезпеченням займається держава, у нас — ректорат, адміністрація. Загалом у державі треба змінити філософію фінансування освіти. А в нашій

системі фінансування має бути підкріплене технікою, спорядженням. Наприклад, костюм шведського рятувальника витримує тиснячу градусів протягом семи хвилин. За цей час можна увійти до приміщення, перекрити джерело небезпеки і вийти. У нас — інша дорога до позитивного фінішу.

— Михайле Миколайовичу, розкажіть про ексклюзивні наукові розробки Львівського державного університету безпеки життєдіяльності.

— Ми вважаємо, що освіта повинна мати випереджувальний, а не підтримуючий характер. Зокрема, нашим науковим ексклюзивом є розробка бортових комп’ютерів на автомобілі, тож рятувальна група, яка приїжджає на місце події, може за лічені хвилини розпізнати токсичну речовину, отримати інформацію про те, як її ліквідувати, куди подіти, як надавати допомогу тощо. Це — найвищі науково-технологічні стандарти. Але реалізувати проект через брак коштів не можемо.

Ще один приклад. Ми облаштуємо лабораторію геопросторових технологій. За допомогою космічних фотозйомок із супутників ЄС можна з великою точністю прогнозувати надзвичайні ситуації: повінь, зсуви, карстові утворення. Потрібна підтримка для реалізації цього задуму і ми принесемо величезну користь. Співпрацю-

Цифри і факти:

● Львівський державний університет безпеки життєдіяльності має потужну матеріально-технічну та навчально-наукову базу: 82 обладнаних кабінети, лабораторії, центр програмного забезпечення й комп’ютерних технологій, бібліотечний комплекс, три зали електронної бібліотеки, медіацентр, літній навчально-спортивний комплекс.

● Введено в дію мультимедійний навчальний комплекс Hi-klass-2. Лекції доповнюються відеофрагментами реальних подій, наукових експериментів, виступів відомих учених. У бібліотеці до послуг студентів і курсантів — електронні курси лекцій, електронний каталог та абонемент. Діє лабораторія дистанційного навчання, комп’ютерна лабораторія психологічної підготовки керівників з ліквідації надзвичайних ситуацій.

ємо з технічним університетом міста Ос-трави, де готують фахівців пожежно-рятувальної служби. Про оснащення, яким володіють наші колеги, можна помріяти. Наприклад, під’їжджає спецавтомобіль до будинку в зоні біди, рятувники відкривають базу даних і дізнаються, що там проживає 1200 мешканців та що пан Н., котрий мешкає в квартирі «ікс», хворий на церебральний параліч і під час евакуації його треба виносити тільки на жорстких ношах тощо. Це — реальний прояв турботи і про безпеку громадян, і про безпеку самих рятувників. І у нас також немає іншого шляху. Ми зобов’язані «інвестувати» майбутнє України, дбаючи про безпеку громадян і довкілля.

— Дякую за розмову і бажаю випускникам університету світлої долі.

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

На знімках: Львівський державний університет безпеки життєдіяльності розташований у приміщенні колишнього замку; так відбувається вишкіл майбутніх рятувників.

Фото з архіву.

До уваги вступників

Львівський державний університет безпеки життєдіяльності готує на п’яти факультетах бакалаврів, спеціалістів і магістрів за такими спеціальностями: «Пожежна безпека»; «Пожежогасіння та аварійно-рятувальні роботи»; «Екологія та охорона навколишнього середовища»; «Практична психологія»; «Охорона праці».

Для підготовки науково-педагогічних та наукових кадрів за спеціальністю «Пожежна безпека» в університеті діє ад’юнктура. Форма навчання: денна — три роки, заочна — чотири роки. Підготовка ад’юнктів і здобувачів здійснюється за державним замовленням та на договірних засадах.

Адреса університету: м. Львів, вул. Клепарівська, 35; тел/факс (032) 233-32-44; (032) 233-00-88.

Влада Луганська проводить інвентаризацію всіх рекламних щитів

Відкритий лист голові Фонду державного майна України пані В. Семенюк

Шановна Валентино Петрівно!
ВАТ «РЗТА» — підприємство, що було внесене до переліку стратегічно важливих для економіки України. 36,71% його акцій належить державі. Протягом останніх років товариство очолювали призначенці харківського ТОВ «Фірма «Восток» — одного з акціонерів ВАТ. У цей час монолітне підприємство було розділено на ЗАТі за мовчазного потурання центрального апарату ФДМУ, яке здійснювало управління корпоративними правами держави на нашому підприємстві.

«Здобутки» ВАТ за цей період можна окреслити такими фактами:

- передачею у статутний фонд ЗАТ «Рівненський ливарний завод» обладнання ливарного виробництва;
- продажем виробничого корпусу ливарного цеху залишковою балансовою вартістю 35 млн. грн. за 3 млн. грн.;
- виведенням у ЗАТ «Завод «Технопривод» обладнання тросового виробництва;
- передачею ЗАТ «Завод «Технопривод» корпусу тросового виробництва балансовою вартістю 28 млн. грн.;
- виведенням в інші господарські товариства основних виробничих цехів та обладнання з виробництва опалувальної техніки та фільтрів.

Такі дії керівництва призвели до того, що початкова частка ВАТ «РЗТА» у новостворених ЗАТ, яка становила 88—99%, зменшилася до 3—20%, а щодо «РЗТА» було порушено справу про банкрутство. Протягом 2002—2004 років основні засоби ВАТ зменшилися на 59,5 млн. грн., довгострокові фінансові інвестиції скоротилися на 57,5 млн. грн., кредиторська заборгованість зросла до 18 млн. грн.

Згідно з наказом ФДМУ від 14.07.2004 р. №1451, функції управління корпоративними правами держави у ВАТ «РЗТА» були передані регіональному відділенню ФДМУ у Рівненській області. За нетривалий (на превеликий жаль) час здійснення цих функцій регіональним відділенням проводилася наполеглива і кропітка робота з повернення майна у власність акціонерів ВАТ «РЗТА», зокрема:

- проведені збори акціонерів та відсторонені від посад колишні керівники;
- з ініціативи регіонального відділення у судовому порядку визнано недійсним продаж за багаторазово заниженою вартістю корпусу ливарного виробництва;
- порушено провадження у справі про визнання недійсним відчуження тросового виробництва;
- порушені судові провадження про визнання недійсними договорів оренди, укладених колишніми керівниками;
- за фактами привласнення та розкрадання майна акціонерів правоохоронними органами порушено та розслідується шість кримінальних справ.

Завдяки зусиллям регіонального відділення, ми, працівники підприємства, яке було позбавлене засобів існування, почали вірити в силу держави і закону, мали надію на майбутнє гідне життя. Але події останніх днів зробили наші сподівання примарними.

07.06.2006 р. у судовому засіданні представник ТОВ «Фірма «Восток», обгрунтовуючи відсутність повноважень представників регіонального відділення ФДМУ, показав підписану вами копію наказу ФДМУ від 30.05.2006 р., згідно з яким «з метою вдосконалення управління корпоративними правами» ці функції стосовно нашого підприємства повертаються центральному апарату ФДМУ. Заслужує на увагу та обставина, що представники «Востока», схоже, мали копію наказу ще до того, як він надійшов до регіонального відділення ФДМУ. В поєднанні з вищевказаною інформацією це може означати, що передача функцій управління корпоративними правами центральному апарату ФДМУ ініційована та здійснена в інтересах ТОВ «Фірма «Восток» з метою зупинення подальшої роботи з повернення акціонерам викраденого майна.

Шановна Валентино Петрівно! Широ стурбовані подальшою долею підприємства, звертаємося до вас, як до голови ФМД України, з проханням сприяти поверненню функцій управління корпоративними правами держави у ВАТ «РЗТА» регіональному відділенню ФДМУ у Рівненській області.

З повагою, від імені трудового колективу
М. НИКИТЮК,
в. о. голови правління;
А. КРАСНІКОВ,
голова профспілкового комітету.

■ ФОТОФАКТ

У Сімферополі кримські татари продовжують пікетувати Кабінет міністрів АРК. Вони протестують проти штучно створеної земельної проблеми, зокрема, вимагають виділення земель під приватне будівництво для депортованих із Криму татар і припинення переслідування правозахисників кримськотатарської національності.

Фото Володимира ВЕВДЮКА (Укрінформ).

У Тернополі власникам індивідуального опалення примусово встановлюють газові лічильники

Треба ширше застосовувати покарання, альтернативні позбавленню волі

Дотримання прав людини в установах виконання покарань та слідчих ізоляторів перебуває під постійним контролем Президента України, Кабінету Міністрів, Верховної Ради, Генеральної прокуратури, Ради Європи, правозахисних організацій. А останнім часом особливу увагу до діяльності кримінально-виконавчої системи виявляють і засоби масової інформації та громадськість. Тому вважаємо за необхідне ознаяомити вас із своїм баченням, поза сумнівом, актуальної і важливої теми.

Нагадаю, керівний орган системи — Державний департамент України з питань виконання покарань — було створено 22 квітня 1998 року. А вже через рік, у березні 1999-го, відповідно до рекомендацій Ради Європи Президент своїм указом вивів його з підпорядкування Міністерства внутрішніх справ України. Сьогодні керівництво Департаменту — це цивільні особи.

Станом на 1 червня 2006 року всього у сфері діяльності кримінально-виконавчої системи перебувають засуджених до різних видів покарань. В установах утримується понад 20 тисяч осіб, засуджених за умисні вбивства, з яких майже половина — за вбивства за обтяжливих обставин, 27,6 тисячі — за грабїж і розбїй, 20,1 — за злочини у сфері обігу наркотиків, 704 — за бандітизм, 25 — за захоплення заручників, 1305 — засуджені до довічного позбавлення волі.

Основні права осіб, котрі відбувають покарання, законодавчо закріплено у спеціальній статті Кримінально-виконавчого кодексу України, що набрав чинності з 1 січня 2004 року. Звичайно, життя не стоїть на місці, новий кодекс «відпрацював» два з половиною роки, і нині назріли пропозиції з його удосконалення. Департамент підготував та подав на розгляд Кабінету Міністрів проект Державної програми приведення умов утримання засуджених та осіб, узятих під варту, у відповідність із вимогами законодавства, на період до 2010 року. Вона охоплює практично всі нагальні питання, розв'язання яких дасть змогу беззастережно дотримуватися законодав-

внесено низку змін, зокрема: начальнику слідчого ізолятора надано право звільняти з-під варті в разі, якщо постанова судді про продовження терміну тримання під вартою на день закінчення попереднього терміну не надійшла; молодим особам (віком до 35 років), узятим під варту, надано право на отримання соціально-психологічної допомоги спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді; знято обмеження на вагу передач (пошилок), є єдині вимоги, визначені правилами поштового зв'язку.

За підтримки уряду Швейцарії розпочато реалізацію спільного проекту «Слідчий ізолятор-модель», який спрямований на поліпшення умов ув'язнених. Проектом передбачається побудувати в Київському слідчому ізоляторі нове відділення для неповнолітніх, для чого маємо залучити близько одного мільйона швейцарських франків. Крім того, започатковано новий спільний проект «Підтримка в реформуванні досудового утримання».

Для подальшого зменшення кількості ув'язнених у СІЗО департамент подав до Міністерства юстиції пропозиції про внесення до статті 155 Кримінально-процесуального кодексу України змін, які передбачають пом'якшення покарання за злочини, що не мають значної суспільної небезпеки, алже в багатьох випадках можна обійтися без запобіжного заходу у вигляді взяття під варту. Звичайно, ми не втручаємося у практику судів, це виключно їх право, але вважаємо, що сьогодні треба ширше застосовувати покарання, альтернативні позбавленню волі. Така судова практика не тільки збільшить

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА (із архіву «Голосу України»).

соціально корисних і сімейних зв'язків.

Одним з напрямів реформування пенітенціарної системи України є створення на базі кримінально-виконавчої інспекції служби пробачії, яка є у більшості країн Європи, де співвідношення засуджених до позбавлення волі та осіб, що перебувають на обліку служби пробачії, становить 1:2.

Основною відмінністю служби пробачії від чинної у нас кримінально-виконавчої інспекції є цілеспрямована соціально-виховна та психологічна робота із засудженими, з широким залученням державних та громадських організацій. Департамент активно вивчає європейський досвід функціонування пробачії, зокрема Швеції. Підготовлено відповідні пропозиції про створення аналогічної служби в Україні.

Забезпечення прав засуджених і ув'язнених нерозривно пов'язане з наявністю необхідної житлової площі для їх розміщення. Новим Кримінально-виконавчим кодексом України було збільшено житлові норми на одного засудженого, що становлять у виправних колоніях не менш як три квадратні метри, у виправних центрах, виховних колоніях та виправних колоніях для жінок — не менш як чотири, а в лікарнях — не менш як п'ять квадратних метрів. Це дало поштовх та визначило нові критерії з дотримання прав людини в місцях позбавлення волі.

Слід відзначити певне поліпшення бюджетного фінансування діяльності кримінально-виконавчої системи. Видатки із загального фонду держбюджету на 2006 рік затверджено в сумі 1167,8 млн. гривень, що більше порівняно з 2005 роком і становить 45,1 відсотка від потреби.

Незважаючи на все ще недостатні «цифри», вживаємо заходів для поліпшення харчування засуджених і ув'язнених. Усі установи забезпечено хлібом власного виробництва: функціонують 170 міні-пекарень, 23 млини, 130 крупорушок, 43 олійниці, 128 макаронних пресів. Велика підмога — підсобні господарства та підприємства системи, виробнича діяльність яких дала змогу в повному обсязі забезпечити установи основними видами продовольства.

Надання медичної допо-

моги в місцях позбавлення волі здійснюється на принципах адекватності: вона відповідає рівневі, що встановлений для населення держави. Завдяки вжитим заходам за п'ять місяців нинішнього року показник смертності в установах виконання покарань зменшився на 20 відсотків, слідчих ізоляторах — на 26.

Реалізація заходів, передбачених Програмою комплексних заходів протидії туберкульозу в установах департаменту, також дала змогу поступово зменшувати рівень захворюваності: в 2005 році порівняно з 2004-м захворюваність на туберкульоз в установах виконання покарань зменшилася на 14 відсотків. Хоча, звісно, нашим головним боєм усе ще залишається матеріально-технічне забезпечення лікувальних закладів, медичне обладнання та устаткування. Роботу з поступового оновлення медичного обладнання розпочато лише торік.

Ми розуміємо важливість вчасної та об'єктивної інформації про діяльність кримінально-виконавчої системи. На жаль, не лише широкі верстви населення, а й представники деяких правозахисних організацій, м'яко кажучи, не зовсім добре обізнані з основними принципами діяльності системи виконання покарань та перетворення, які в ній відбуваються. І в цьому, мабуть, є і наша вина.

Отже, подальше реформування кримінально-виконавчої системи спрямоване насамперед на соціальну переорієнтацію діяльності системи з урахуванням міжнародного досвіду, принципів гуманізму, законності, демократизму, справедливості, диференційованого та індивідуального виховного впливу на засудженого і передбачає докорінні зміни, які розраховані на перспективу.

Це далеко не повний перелік зробленого і проблем дотримання прав людини в установах виконання покарань. Ми усвідомлюємо, що їх розв'язання — наш прями обов'язок, а персоналі кримінально-виконавчої системи в абсолютній більшості налаштований на те, щоб людина, її законні права та інтереси були надійно захищені.

Василь КОЩИНЕЦЬ,
голова Держдепартаменту з питань виконання покарань.

Станом на 1 червня 2006 року всього у сфері діяльності кримінально-виконавчої системи перебувають 326,9 тисячі ув'язнених та засуджених до різних видів покарань.

ства та прав людини в місцях позбавлення волі.

Предметом нашої особливої уваги є діяльність слідчих ізоляторів, бо люди, які потрапили до них, не є засудженими. Чисельність ув'язнених тут скорочено майже на 5,5 тисячі осіб, умови перебування стали значно кращими, якщо порівнювати з минулими роками, коли далеко не всі були забезпечені індивідуальними спальними місцями, не кажучи вже про «розкіш», наприклад, спортивний інвентар у прогулянкових дворах.

З ініціативи департаменту до Закону України «Про попереднє ув'язнення» було

житлову площу в наших установах, а й зменшити витрати держави на утримання людей, що спіткнулися об закон, але не вчинили, ще раз повторюю, значної суспільної небезпеки. Не можна, образно висловлюючись, ставити в однакові умови вбивцю і дядька, що поцупив мішок з чужого поля...

Суспільство має усвідомити переваги альтернативних санкцій, які дають можливість коригувати поведінку правопорушника без позбавлення волі, залишити людину в суспільстві і надати можливість свідомо вести своє виправлення, не втративши при цьому

Що ти за птиця? Ти — ягня!

або Як лохвицькі прокурори й податківці економічну «справедливість» обстоюють

Що ретельніше знайомився з матеріалами кримінальної справи за № 04138001, порушеної Лохвицькою районною прокуратурою за «підказки» місцевих податківців понад два роки тому проти заступника директора ДП «Лохвицький спиртовий комбінат» Сергія Редька та головного бухгалтера цього самого підприємства Наталії Черненко, то частіше ловив себе на думці: середньовічні інквізитори, які живцем спалювали людей на вогнищах, діти нетямущі порівняно з деякими нинішніми служителями Феміди. І попередників, і наступників ріднить хіба що один ключовий знаменник: і перші, і другі практично завжди уникали розплати за свої дії. Мос переконання підтверджує історія, про яку йдеться в цьому матеріалі...

У будь-якого фіскального органу знайдуться завзяті «охоронці» законів, яких хлібом не годуй, дай лише розкрити гучну кримінальну справу та ще й втаємничену золотим мерехтінням мільйонів грошових знаків. За нею ж бо — слава й відповідні дивіденди у вигляді кар'єрного злету та матеріальних заохочень. Добре, коли честюлюбність, освячена духовними й моральними засадами, спрямована на захист ближнього. А що робити, коли такої справи немає, а спрагла душа почестей прагне?

У середині 2003 року одна з тамтешніх місцевих газет пригломщила мешканців району заміткою про викриття «доблесними» податківцями на місцевому спирткомбінаті «глибоко законспірованого» злочинного угруповання у складі Сергія Редька і Наталії Черненко, яке, подумати тільки, нагріло державу на більш як 3 мільйони гривень. Звістка про двох червонозаводських «аферистів» міжнародного штибу того самого дня колами розійшлася по всій Полтавщині й докотилася до столиці. А ось у селищі Червонозаводському, де розташований комбінат і де все, як на долоні, зчинився справжнісінький гармидер: перелякані на смерть люди обходили оселі затаврованих правоохоронцями десятою дорогою. Масла в огонь підлив нарочито-показовий арешт майна підозрюваних у присутності понятих та запобіжний захід покарання для кожного з них — підписка про невиїзд. Тим часом з Лохвиці до Полтави, а звідти до Києва летіли переможні реляції про виявлення та знешкодження двох «замаскованих» представників світового «злочинного синдикату», які зазіхнули, уявити тільки, «на економічну стабільність» держави.

— Від сорому перед земляками ладні були кризь землю провалитися, — згадуючи тодішні події, зітхає «міжнародний супостат» Сергій Редько. — Цими інсинуаціями, демонстративними обшуками нас не просто ославили, а наче прокажених, пустили голяка межі людьми.

Астрономічні 3 мільйони гривень, за які вчепилися лохвицька прокуратура й анітрохи не вагаючись, звинувативши двох людей у всіх смертних гріхах, зокрема, в умисному ухиленні від сплати податку та в попередній змові, а також спричиненні «... тяжких наслідків державному бюджету України...», порушила проти них кримінальну справу «вселенського» масштабу, «відкопав», а точніше, як я гадаю, висмоктав з пальця, такий же «пінкертон-правдолюбець» — слідчий Полтавської обласної податкової міліції. Ось ми й дісталися відправної точки, як «умільці» з мухи слонів роблять.

Як і де «відкопав»? З огляду на

те, що головними фігурантами цієї історії виступають лохвицькі й полтавські «слуги» Закону, її розслідуванням, думаю, варто зайнятися б особисто Генпрокуратурі України.

Отже, в середині березня 2003 року ДП «Лохвицький спиртовий комбінат» в особі Сергія Редька укладає договір комісії за № 8/23к з концерном «Укрспирт» (комісіонер) в особі голови правління концерну І. Жолнера, згідно з яким той, у свою чергу, укладає договір з молдавським селянсько-фермерським господарством «Vasile Savoi Causeni» на поставку на експорт 50 тисяч декалітрів спирту загальною вартістю 185 тисяч доларів для подальшої його переробки харківським ТОВ «Продпродукт» на есенцію харчову. З подальшим її вивезенням за межі митної території України. За кілька днів закордонна фірма переказує Лохвицькому спирткомбінату 12580 доларів, а той відпускає на зазначену суму СФГ «Vasile Savoi Causeni» 3,4 тисячі декалітрів спирту. Відпускає, як і передбачено чинним українським законодавством стосовно експортних товарів, за «0» (нульовою) ставкою ПДВ та пільговою ставкою по акцизному збору. Після цього покупець, як і обумовлено договором, самовивезенням доставляє закуплену продукцію на переробку харків'янам. Ці партнери також сумлінно виконують свою частину контракту і згодом доправляють, уже есенцію харчову, молдавському замовнику до одного з митних пунктів Білгород-Дністровської митниці. А там облом. Тамтешні економічні «вартові» кордону також не ликом шиті. Чи то харків'яни «фейсами» не вийшли, чи то не на тій козі під'їхали до «економічних вартових», а, можливо, з

тровських митників зобов'язано «... всі кошти, виручені від реалізації речових доказів (себто від реалізованої «контрабандної» продукції. — Авт.), повернути ВАТ «Продпродукт»». Ось таке «кіно».

Та повернемося до наших баранів. Збіг обставин це чи щось інше, але саме після «митної операції» на Лохвицький спирткомбінат, як сніг на голову, звалилися місцеві податківці і тут же на повну котушку «впаяли»

Ображені, до цього повністю виправдані господарськими судами, не погодилися з таким вердиктом й подали апеляційні скарги. Однак і «битим» також не йметься.

колективу штрафів майже на 3,2 мільйона гривень.

З якої такої радості? Як і ви, я також зацікавився цим штрафним феноменом і з'ясував: 2 мільйони 112 тисяч гривень становить акцизний збір у повній сумі (усього за 6,6 тисячі декалітрів спирту, відправлених на той час замовнику. — Авт.), рівно половина з якого припадає на штрафну санкцію, а ще 1060324,60 гривень — це основний податок на додану вартість та штрафна санкція на нього.

Скажете, безпідставно? Згоден. Але це для нас з вами, тільки не для податківців. Ті, либонь «окрилені» власною значимістю, входять в «економічний» раж. Однак шоковані спиртовіки

Господарського суду Полтавської області від 23.02.04 р., яка, здавалося б, раз і назавжди мала покласти край економічним інсинуаціям податківців: «Визнати недійсним податкове повідомлення-рішення Лохвицької міжрайонної державної податкової інспекції від 14.11.03 р. за № 0001822351/0 щодо визначення податкового зобов'язання з акцизного збору в загальній сумі 2 мільйони 112 тисяч гривень, у тому числі основні і штрафні санкції. Визнати недійсним податкове повідомлення-рішення щодо визначення податкових зобов'язань по ПДВ, включаючи штрафну санкцію у загальній сумі 1 мільйон 60 тисяч гривень...». Аналогічними рішеннями «почастували» заповзятих податківців, які з місця в кар'єр перейшли на апеляційний «конвеєр», Харківський апеляційний господарський суд (25.05.04 р.) і, нарешті, Верховний Суд України (05.01.05 р.), який до того ж виніс попереджувальне рішення: «Ухвала остаточна й оскарженню не підлягає».

Ви глибоко помиляєтеся, якщо думаєте, що в цьому разі була поставлена остання крапка в справі, а скарги, широким серцем визнавши вчинене, привселюдно поспалили голову попелом. Після вироку Лохвицького районного суду, датованого 15 серпня 2005 року, яким він визнає Наталію Черненко і Сергія Редьку невинними у висунутому звинуваченні і виправдовує їх за відсутністю складу злочину, помічник прокурора Лохвицького району молодший радник юстиції В. Ткаченко, який підтримував державне обвинувачення у кримінальній справі, мало зі штанив не вискочив від «благородного» обурення. Ще б пак. Із запланованого у прокурорських кабінетах публічного судового пороття вийшов величезний пшик, сморід від якого розійшовся по всій Полтавщині. І довелося панові Ткаченку затушовувати «плями честі» на темно-синьому мундирі апеляційними скаргами. Як результат, колегія судової палати з кримінальних справ апеляційного суду Полтавської області рішення

суду першої інстанції скасовує і направляє справу прокурору області для проведення додаткового слідства. Одне слово, шуку кинули в річку. Інакше як розцінити рішення того таки Лохвицького районного суду, але вже в іншому складі, датоване 18 квітнем 2006 року, який засудив Сергія Редьку та Наталію Черненко до двох років позбавлення волі з відстрочкою терміну на рік.

Ображені, до цього повністю виправдані господарськими судами, не погодилися з таким вердиктом й подали апеляційні скарги до Полтавського апеляційного суду. Однак і «битим» також не йметься. І пан Ткаченко також подає апеляцію з вимогою «припаяти» Черненко і Редьку хоча б по три роки позбавлення волі.

Ця історія наштовхнула мене на два запитання до керівників Генпрокуратури. Що для її працівників дорожче: честь власного, у багатьох випадках заплямованого, мундира чи долі невинних людей? І наступне. Чи взагалі несуть яку-небудь відповідальність працівники підпорядкованого їм відомства за свої діяння?..

Владислав ЖМУРКОВ.
Суми — Лохвиця — Суми.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

■ У НОМЕР
Роми потерпають
(Початок на 1-й стор.).

Щоб змінити ситуацію, ромська громада вже третій рік поспіль втілює в життя проект «Захист прав ромів в Україні і забезпечення доступу до правосуддя». В його рамках створюються умови для медичного обслуговування ромів та надання освіти молодшим представникам цієї нацменшини. Проте певного прогресу в розвитку програми не досягнуто. І, як стверджують роми, головними чинниками, що гальмують цей процес, є діяльність міліції та журналістів. За словами Клода Кана, більшість «майстрів пера» не перевіряють факти і, не маючи тісних контактів з представниками цієї нацменшини, під час написання матеріалів використовують лише уяву. А правоохоронці постійно зловживають своїми повноваженнями та змушують ромів брати на себе вину за злочини, яких вони не скоювали.

Етнічна батьківщина циган — Індія. Протягом багатьох століть вони кочували територією Європи. Нині роми мешкають у всіх країнах континенту. Поодинокі громади зустрічаються і в Африці та Америці. На жаль, практично в усіх країнах, де проживають цигани, має місце дискримінація цього народу, особливо у державах Центральної та Східної Європи. А за часів третього рейху фашисти знищували ромів жорстокіше за євреїв.

До речі, часто ромів в Україні називають циганами. Нагадаємо, що це некоректно.

Наталія ШВЕЦЬ.

Хакер за ґратами

Слідчий відділ управління СБУ порушив чотири кримінальні справи стосовно хакерів. В одній з них уже винесено рішення суду. Співробітник провайдерської фірми Юрій за допомогою спеціальних програм незаконно одержував коди доступу в Інтернет, що належали абонентам фірми. Усього хакер скопіював 620 логінів і паролів. Цей кримінальний таланти «оцінили» слідчі управління: за фактом несанкціонованого втручання в роботу комп'ютерних мереж було порушено і розслідувано кримінальну справу. Ленінський районний суд Миколаєва виніс вердикт у цій справі: за несанкціоноване втручання в роботу комп'ютерних мереж Юрія засуджено на два роки позбавлення волі умовно з іспитовим терміном на один рік.

Олена ІВАШКО.
Миколаїв.

■ НЕЙМОВІРНІ ІСТОРІЇ

За ним плаче
Книга рекордів Гіннесса

Бо чи є ще у світі людина, яка впродовж життя випила... два вагони горілки!

Статистика знає все. Єдине, чого вона не може знати, запевняли Льф і Петров, то це того, скільки у країні стільців. Але є ще багато речей, не підвладних калькуляторіві. Він, скажімо, ніколи не зможе «дізнатися» й того, скільки ж випиває пересічний українець, позаяк доблеса наша статистика ніколи не знала й ніколи не дізнається реальної кількості спиртного, яке зійшло з «конвеєра» самогонного апарата. Втім, нещодавно побачив чоловіка, який (з точністю... десять ящиків сюди — десять туди) знає, скільки оковитої випив за своє життя.

Не так давно довелося побувати на одному з лікеро-горілчаних заводів Полтавщини. Директор — людина жвава й ерудована — довго бідкався про проблеми заводу й галузі загалом, лаяв державну політику й окремих крющотворів, але коли перейшли до проблем «загальноалкогольних» раптом засміявся:

— А ви бачили коли-небудь людину, яка випила за своє життя... два вагони горілки?

— ...?

— От бачите... А в нас є такий чоловік! Працює на заводі вже понад 50 років. А колись отак сіли з ним і давай підраховувати: скільки ж, кажу, ви випили за цей час? Порахували... Виявилось, два вагони!

...Григорій Харитонович — людина, яка здатна зруйнувати всю світову науку про здоровий спосіб життя, оскільки його власний спосіб не піддається жодним науковим класифікаціям. Прийшов на завод ще за сталінських часів — у 1952 році — 22-річним хлопцем. Море, як кажуть, було по коліна, й чоловік «утягнувся в процес». Але... Він не став алкоголіком. Принаймні сам так вважає, оскільки «під парканом ніколи не валявся», проблем у сім'ї особливих не мав і навіть на службі ніколи «не залітав». Хоч і пив винятково в робочий час!

Свій робочий день починав з того, що випивав чарку горілки й тоді всі проблеми (і виробничі також) розв'язувалися «легко й красиво». Працюючи у відділі постачання, Григорій Харитонович легко знаходив контакт з потрібними людьми й навіть у період суцільного дефіциту умів той дефіцит знаходити. У кращі часи він міг випити протягом робочого дня дві пляшки горілки, постійно перебуваючи «в тонусі», але, як вважає, «не зловживав», бо «знав міру» й ніколи не пив гранчаками.

На заводі з часом звикли до дивних звичок Григорія Харитоновича. Йому ледь не офіційно виділяли пару пляшок горілки на «організацію власної роботи». Й... жодних проблем!

— Випив чарочку, через годину — ще...

Так і «назбиралося» за 54 роки роботи на заводі два вагони!

— Тепер уже не те...

Але у свої 76 років Григорій Харитонович продовжує працювати на заводі. У тому ж відділі постачання. Вважає, що секрети своєї професії, хто-хто, а він знає достеменно.

— Я не пам'ятаю, — продовжує директор, — щоб він колись користувався записником. Це просто якийсь «ходячий» телефонний довідник. Скажи йому зараз, що треба дістати, наприклад, шмат труби на три четверті дюйма, й він одразу, не зазираючи в жодну «шпаргалку», почне «крутити» диск!

А як же здоров'я?

Не так давно у місті проходило зібрання нейрохірургів України. Як екзотику поважній професурі запропонували відвідати й горілчаний завод. Звісно, з «дегустацією».

— Тут я їм і запропонував обстежити нашого Григорія Харитоновича, — свідчить директор. — Обстежили... Виявилось, особливих проблем, вправовуючи вік чоловіка, у нього немає. Принаймні сказали, що хвороби, пов'язані із серцево-судинною системою, йому не загрожують. А які ж серцево-судинні, коли в нього вже давно замість крові — спирт!

Узагалі медики були в захваті від такого «пацієнта». Дехто навіть жартував, що якби його вдалося «витягнути» до Києва та обстежити достеменно, то на прикладі такого «самовідданого» життя можна б «написати декілька дисертацій».

Намагався і я з'ясувати цей дивний феномен у місцевих наркологів. Більшість із них були надто обережними в «оцінках». Мовляв, важко говорити ось так, заочно, про людину. Тема потребує вивчення. Але погодилися в одному: в житті нема нічого неможливого. Все залежить від можливостей окремої людини, які (на жаль чи на щастя) не підвладні поки що «нормальному» розумінню.

— Хтось може навіть цвяхи ковтати й почуватиметься нормально, — філософськи висловився один із лікарів, — а іншому й манна каша поперек горла...

Одне слово, кожна людина — загадка.

До речі, Харитонович не палить, бо вважає це... шкідливим для здоров'я. Алкоголь і тютюн, мовляв, речі несумісні.

...Із заводу звільняти його не збираються.

— Не хочу брати гріх на душу, — ділиться директор. — Адже на старість він залишився сам, і для нього завод — як рідна домівка.

Мовляв, стільки Богом відпущено, стільки й хай... Як кажуть, довгії літа!

Та все-таки медики застерігають: повторювати «подвиг» Григорія Харитоновича нікому не рекомендується. І міністерство про те саме попереджає...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Кабмін доручив властям Хмельницької області провести місцевий референдум стосовно будівництва нових блоків ХАЕС

«А здесь все то же»...

Століття тому Анна Ахматова написала ці рядки про Слобідку Шелехівську — село, в якому пам'ятають її матір.

— Чули, у нашої Вакарихи племінниця знайшлась, дочка Інни Еразмівни. Поетеса кажуть. Як звати? Та наче Пахмутова!

Не так давно слова ці переходили від хати до хати у невеличкій Слобідці Шелехівській, що у Деражнянському районі на Хмельниччині. Прізвище Вакарів тут звичне ще з позаминулого століття. Але про їхню родичку-поетесу ніхто не чув.

Згодом, коли до тихої Слобідки почнуть з'їжджатись люди із Петербурга, Москви, Києва, все проясниться. Ніяка це не Пахмутова, а Анна Ахматова. В юності вона гостювала тут. І саме тут лишилась могила матері поетеси, Інни Еразмівни.

Довго Слобідка нічого цього не знала. Хоч про родини Вакарів та Стогових тут ходили легенди. Еразм Іванович Стогов, дід Анни Ахматової, розселив своїх доньок по Поділлю. Жандармський полковник давав кожній по 80 тисяч рублів золотом і видавав заміж за подільських чиновників, землевласників. Анна оселилась у Слобідці, Зоя — у сусідніх Гоголях, Інна — в Літках.

У сестер життя склалося по-різному. Анна Еразмівна стала дружиною Віктора Вакара і прикипіла до Слобідки Шелехівської. Дім і садиба (майже 400 гектарів) тоді звалася дачею. Життя тут вирувало: прислуга, садівники, городники... Чаювання на терасі, відвідини сестер, племінників, столичних гостей... Закладка алеї із каштанів, привезеними аж із Києва, будівництво церковно-приходської школи, яке фінансувала родина Вакарів...

Звідси пішли в життя сини Анатолій і Володимир. Анатолій три роки був хірургом на фронтах першої світової. 1917 рік приніс йому самогубство. Для Володимира, який став соратником Леніна, цей самий рік приніс початок нового життя і кар'єри.

Коли революція докотиться до Поділля, і довкола почнуть нищити панські маєтки, слобідчани вирішать, що їхнім Вакарам боятись нічого: в людей вони заслужили тільки повагу. Тому Ганні Еразмівні залишать дім і ще один невеликий будиночок під лісом. А колишня прислуга буде допомагати господарині до останніх днів.

Усе це — пізніше. А коли маленька Аня Горенко приїжджатиме до своєї тітки, тут все ще буде спокійно і красиво.

Аня могла б рости у сусідніх Літках українською панночкою, адже там вийшла заміж її мати. Але сама доля виштовхувала родину з цього краю. Перший шлюб Інни Стогової був коротким через самогубство чоловіка. Другий, з Андрієм Горенком, приніс шестеро дітей і... втрату літинського маєтку — відставний флотський інженер-механік був не надто ошадливим. Горенки переїжджають до Одеси, потім — у Царське Село, до Євпаторії. Та й тоді, й пізніше, їдучи з паризької весільної подорожі, Анна Горенко-Ахматова побуває у тітці у Слобідці Шелехівській.

Згодом лєнінградські літературознавці знайшли докази цих візитів. А у Слобідці Шелехівській уважно перечи-

тували ахматівські рядки, щоб знайти хоч натиак про село. І знайдуть: *«Весенним солнцем это утро пьяно, И на террасе запах роз слышней, А небо ярче синего фаянса; Тетрадь в обложке мягкого сафьяна; Читаю в ней элегии и стансы, Написанные бабушке моей...»*

Освячення
ім'ям Ахматової

Ці рядки з далеким від ахматівського, одвічним українським акцентом читає Марія Іванівна Скорбатьок — директор, екскурсовод, душа і серце музею. Вона в скупих поетичних рядках бачить рідні тутешні пейзажі. Ніколи і ніде сама Ахматова так і не назвала цього села — лиш спогади, що гостювала у тітоньки. Ніколи і ніде вона не згадає, що тут залишилась могила її матері. І для всіх — загадка, чи відвідала вона її хоч коли.

І Слобідка Шелехівська почала шукати ту ниточку зв'язку з поетесою. Не заради слави — ахматовських місць і без того вдосталь — Петербург, Одеса, Київ... Крихітній Слобідці не дотягнутись до них. Але ім'я Ахматової підтримує життя саме цього села, і в духовному, і в буквальному сенсі слова.

— У тридцятих, коли не стало господарині, її син Володимир Вакар, той самий революціонер-ленінець, вирішив віддати будинок під школу. В цьому домі вона й була до початку 80-х. Діти й учителі гадки не мали, що ці місця пов'язані з Ахматовою, — пригадує Марія Іванівна. — Коли наше село визнали «неперспективним», школу закрили. З нею й саме життя пішло і з цього дому, і з села. Тоді за пару років виїхало тридцять дві сім'ї.

Коли для Слобідки настали найважчі перебудовні часи, тут раптом з'явилися цікаві столичні люди і почали всім розповідати дивні речі про Вакарів, Горенків, Ахматову і Гумільова. А до сторіччя з дня народження Ахматової відкрили музей. Ніколи Слобідка не мала свого музею. Тому всі, хто міг, приносили речі, пов'язані з цим домом. Не дивно. Адже, помираючи, його господариня попросила поховати її у скромній сукні, а все, що було, роздати людям. Ці речі роками зберігались у сільських хатах.

Потім у дворі музею з'явився пам'ятник поетесі, а поруч — частинка кованої огорожі із Літнього саду і дві лавки — точні копії тих, на яких сиділи ще Державін і Пушкін.

Люди привозили незвичні дерева, щоб посадити біля «ахматівського» дому. А один вчитель вже перед смертю висадив цілу горіхову алею, щоб залишити по собі пам'ять.

А коли відкрився музей, вирішили відновити школу. Тоді до неї пішло двоє першокласників і один четвертокласник. Школа проіснувала років шість, бо дітей у селі сталося дедалі менше.

...У Слобідці всі знають, що в будиночку під лісом тихо жила Інна Еразмівна. До сестри вона приїхала в 1922-му, коли поховала доньку Ію в Києві. А через три роки син Віктор із Сахаліну покликав її до себе, але ненадовго. 1929-го Віктор емігрує в Китай, потім до Америки. Залишати Батьківщину Інна Еразмівна не хоче. Доля знову повертає її до сестри у Слобідку Шелехівську, і сільська громада віддає їй будиночок під лісом.

Жила вона тут недовго. Через рік Інни Еразмівни не стало. На сільському кладовищі ховали не матір поетеси, а сестру Ганни Вакар. Час і влада подбали, щоб слід цієї могили загубився.

Чаювання на терасі

Марія Іванівна Скорбатьок (**на знімку**), учителька із 56-літнім стажем, вже понад півтора десятиа літ як директор музею. Годинами розповідає про предків Ахматової. Вдячна історикам, літературознавцям і просто шанувальникам Ахматової, які надсилають різні матеріали. «Ось книжки від сина — Лева Гумільова. Він писав нам, та, на жаль, приїхати не зміг, — показує Марія Іванівна. — Ось це вже внуки Вакарів. А це подарунки від лєнінградської родини...»

Життя в будинку з терасою не замєрло. Особливо влітку, до Ахматівських днів, сюди приїжджає багато людей. Марія Іванівна часто залишає ночувати їх у себе вдома. А зранку — чаювання на терасі, про яку Анна писала, що тут «запах роз слышней».

Тут хто читає, хто пише вірші. А було, що музиканти, які добрались до Слобідки пізно вночі, натхненні розповідями Марії Іванівни, влаштували для неї цілий концерт при свічках.

Дух живе, але проза життя змушує підтримувати його! На дверях — розцінки для відвідувачів — гривня (!) для учнів і дві для дорослих. Марія Іванівна зізнається: коли приїжджають діти із сільських шкіл, для них і ця сума завелика. Та не зачиняти ж перед ними двері, і Марія Іванівна всю екскурсію проводить за п'ять—десять гривень. Минулого місяця отак заробили 40 гривень. Утримувати на такі гроші музею — фантастика.

Василь Горбатьок, який недавно очолив обласний літературний музей, каже, що Ахматівський музей стане його філією. У планах — встановити опалення й нову огорожу, прокласти дорогу, влаштувати готельчик. Та на все потрібні гроші. Бюджетні — скромні. Спосорські — важкодоступні. Тому і зі Слобідки Шелехівської, і з обласного літературного музею летять у всі кінці листи, рекламні буклети, електронні сторінки із розповідями про музей. Є сподівання, що знайдеться хтось, і не дасть померти ахматівському духові у цих місцях, хто підтримає чаювання на терасі, де переплітається трапа троянд, віршів і свіжоскошеної трави.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

Жінка, народжена тричі, в якій два імені і троє матерів

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

В оселі мешканки Дубна Зінаїди Тимофіївни Кутузової встуди вишивки: віночком зеленіють у вітальні, трояндами паленіють на тумбочках, барвінками в'ються по рушниках. І навіть на віряться, що авторка цієї краси — людина незряча, інвалід першої групи. А вишиванки її є навіть у далекій Канаді.

Поневір'яння

Рідних батьків Зінаїда Тимофіївна не пам'ятає. Мала два місяці, коли їх, Михайла та Юлію Марчуків, сталінські сатрапи вислали на Колиму, де ки-яни й загинули. Дівчинку вдовчили недалеко сусіди Соколови. Названа мати Галина Степанівна була лікарем, а батько Федір Михайлович працював на заводі «Арсенал» майстром. До Жени (таке було ім'я прийомної доньки) подружжя ставилося дуже добре, щоліта возили на оздоровлення у Житомирську область до своїх батьків. Там, у селі Псище (нині Зарічани), над Тетеровом, і застала їх війна. Глава сім'ї пішов на фронт, де й загинув. Галина Степанівна залишилася у Києві, згодом її розстріляли фашисти за допомогу підпільникам. Отак удруге дівчинка стала сиротою.

У приміському селі Псище Жени дружила з ровесниками з єврейської родини, тож коли фашисти зігнали їдеїв у гетто, туди потрапила й вона. Шефство над сиротою взяв старенький професор Ізидор Розенблюм.

Коли фашисти повели на розстріл мешканців гетто, професор встиг прикрити дівчинку перед тим,

як кулі влучили у його тіло. Пізно вночі перелякану Женю знайшла незнайома жінка, забрала до себе додому. Там сказала, що буде називати її ім'ям своєї доньки, яка загинула під колесами фашистської вантажівки. Так завдяки Уляні Канафоровій Жени стала Зінаїдою й отримала третю матір — лагідну, терплячу, доброзичливу. Але згодом за зв'язок з партизанами Уляну Канафорову (її чоловік Тимофій Андрійович був у партизанах) вивезли до Німеччини, а з нею і Женю-Зіну.

За крок до смерті

У горезвісному концтаборі «Бухенвальд» дітей поселили в окремому бараці. Їх теж одягли у смугасті роби — звичний одяг смертників, дали дерев'яне взуття-дрепи. Номерів на руках чомусь не ставили, але над дітьми проводили якісь досліді. Відтоді на тілі Зінаїди Тимофіївни залишилися «позначки».

Юні в'язні були схожі на привидів — з голодними, сумними очима, кам'яними безрадісними обличчями. Фашисти знайшли і їм роботу — вигрібати попіл із печей, де спалювали приречених.

А далі був табір у Люд-

віфельді. Ті само знущання, зневага, голод і холод. Перед приходом американських військ фашисти замінували концтабір, встигли навіть смертоносний газ пустити, але через великі дірки в баракі він утратив силу. Тим часом німкеня змилювалась над Уляною Михайлівною, дозволивши їй пройти до дитячого бараку. Так удруге жінка врятувала життя дівчинці, а тепер свій прийомній доньці. Але під час розмінування концтабору стався вибух і один з осколків влучив Зіні-Жені в голову. Навіть не думали тоді, які страшні будуть наслідки цього поранення.

По війні доля закинула Канафорових на Рівненщину, у Дубенський район. Глава сім'ї Тимофій Андрійович столярував, Уляна Михайлівна теж знайшла роботу, одержали житло. Зіна-Жени, переросток, стала четвертою дубенською медучилище,

працювала фельдшером. Але через поранення в неї погіршувався зір. Навіть висококласні фахівці з Одеського інституту очних хвороб нічим не змогли зарадити: жінка стала незрячою. Важко це переносила. У такі хвилини підтримували рідні, друзі.

Щоденник на полотні

І все-таки життя тривало. Зінаїда Тимофіївна виховала сина й дочку, дочекалась онуків. Знаходила відраду у... вишиванні. Те, на що майже не звертають увагу зрячі, їй підкорялося дуже важко. Не одразу навчилася зав'язувати вузлики, змушена була просити допомоги, коли треба було добирати нитки за кольорами.

Дехто веде щоденник, в якому фіксує найголовніші події життя. Зінаїда Тимофіївна розмістила їх на... рушнику, передавши значущі етапи власного жит-

тепису червоними і чорними нитками.

— Бачите внизу візерунок? — каже вишивальниця. — То символічне народження дитини, якій випало так багато пережити. Червоні хрестики — то любов трьох матерів, а чорні — муки їх, бо легко нічого не дається. А далі йде сіра широка смуга. Нею зафіксоване моє обпалене військо страждання життя.

Далі на рушнику простелились три дороги, різними кольорами прокладені. Зінаїда Тимофіївна розшифровує їх так:

— Червоні хрестики — то народження моїх діток. Дякую Богу, що він дав мені пізнати радість материнства, що долі сина й доньки кращі за мою. Михайло закінчив Київський університет, нині доктор економічних наук, викладає в Луцьку в університеті. Здобула вищу освіту і Світлана, вона медик у Дубні. Вже й онуки вчать-ся у вузах.

Зінаїда Тимофіївна звертає увагу на останній рядок хрестиків, виконаний червоними нитками:

— Це означає, що життя моє має закінчитись у радості і спокої.

Цікава деталь: на багатьох рушниках і серветках Зінаїди Тимофіївни щире побажання: «На щастя, на здоров'я, на довгий вік». Та й кольори тут переважно веселі.

Василь ЯНОШІ, Олександра ЮРКОВА. Рівненська область.

На знімку: дубенчанка Зінаїда Тимофіївна Кутузова.

Фото Василя ЯНОШІ.

Дітям на радість

На підтримку онкохворих дітей у галереї Червоного корпусу Київського національного університету імені Тараса Шевченка відкрито вернісаж відомого італійського художника Луджі Чентра, який уперше з візитом відвідав Україну.

20 своїх полотен він передасть для благодійного аукціону, який відбудеться восени цього року. Для маленьких пацієнтів дитячого відділення Інституту онкології АМН України також проведено благодійний концерт народних фольклорно-етнографічних колективів «Веснянка» і «Роксоланія». Ця акція — лише перший крок реалізації культурного проєкту «Україна—Італія: культурні діалоги без кордонів», розробленого Центром географічних і культурних досліджень Італії при географічному факультеті КНУ. До речі, щорічно в Україні діагностується понад 1500 випадків злоякісних утворень у дітей.

Лілія АКУЛЕНКО.

Хмельницький — найкомфортніший

Хмельницький став переможцем всеукраїнського конкурсу «Населений пункт найкращого благоустрою і підтримки громадського порядку». Серед обласних центрів із такою самою кількістю населення він найкраще озеленений, благоустроєний, охайний і затишний. На такому ж високому рівні й забезпечення громадського порядку.

Ірина КОЗАК.

■ ОГолошення

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор СТОВ «Авангард», повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів.

На конкурс виставляються активи СТОВ «Авангард», які знаходяться за адресою: Донецька область, Тельманівський р-н, с. Староласпа, вул. Фельдкова, 28: 1. Сіялка СУПН - 8, початкова ціна продажу - 5155,20грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 257,76грн. 2. Сіялка шістьрядкова «Джон Дир», початкова ціна продажу - 31200,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1560,00грн. 3. Маслоцех «ОВОР-405», 2001р., початкова ціна продажу - 37800,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 1890,00грн. 4. Крупорушка, початкова ціна продажу - 16576,00грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 828,80грн. 5. Борона «Диметра» ДТМ -4, початкова ціна продажу - 5280,00грн., у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 264,00грн. 6. Культиватор КПЕ - 3,6, початкова ціна продажу - 3926,40грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 196,32грн. 7. Плуг ПЛМ -3-35, початкова ціна продажу - 1900,80грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 95,04грн. 8. Культиватор КПС - 4, початкова ціна продажу - 2688,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 134,40грн. 3 фіксованими умовами конкурсу можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізованого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховується на р/р. 260077397 в ДОД АППБ «Авал» м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 25 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 14 липня 2006р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 20 липня 2006р., у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області о 15.00 год. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором СТОВ «Авангард». Довідки за телефонами 304-77-83, 304-37-21.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області від 03.05.2006 р. по справі №Б-7/23 теплоелектроцентр відкритого акціонерного товариства «Оріана» (р/р №26002301670116 в ПІБ м. Калуш, МФО 336387; код ЄДР-ПОУ 00131558; 77300, Івано-Франківська область, м. Калуш) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ковальського І. І.

Київський національний торговельно-економічний університет оголошує конкурс на заміщення посади декана товарознавчого факультету (д. т. н., професор).

Термін подачі документів два тижні від дня опублікування оголошення. До заяви необхідно додати: особовий листок з обліку кадрів; документи про освіту; наукові ступені і звання; список опублікованих наукових праць.

Адреса: 02156, м. Київ, вул. Кіото, 19, КНТЕУ. Відділ кадрів, тел.: 513-87-71.

Господарським судом Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) порушено справу №Б 24/109/06 про банкрутство приватного підприємця, фізичну особу - Подхвятилова Дмитра Вікторовича та введена процедура розпорядження майном боржника (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна В. І. Леніна, буд. 12, кв. 47, р/р №26001001073001 в ДФ АТ «Індекс-Банк», МФО 307015, ін. н. 2714710650).

Розпорядником майна боржника по справі №Б 24/109/06 призначений арбітражний керуючий Богослов Євгеній Олександрович (49125, м. Дніпропетровськ, а/с 6183, тел.: 36-79-62; ліцензія АБ №271642 від 16.01.2006 р.).

Господарський суд Волинської області (43010, м. Луцьк, пр. Воли, 54-а) постановою від 08.06.2006 р. по справі №8/44-Б визнав банкрутом підприємця Боярчук Ольгу Тарасівну (44323, Волинська обл., Любомльський р-н, смт. Головно, вул. Миру, 66, ідентифікаційний номер 2338013525, р/р 2600623645001 в філії Волинського ГРУ КБ «Приватбанк», МФО 303332) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Любомльську МДПІ (44300, м. Любомль, вул. І. Франка, 1, тел.: 8 (03377) 243-91).

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дати опублікування цього оголошення.

Відкрите акціонерне товариство «Енергопостачальна компанія «Житомиробленерго», ідентифікаційний код 22048622, 10014, м. Житомир, вул. Пушкінська, 32/8. Оголошення про проведення тендеру з виконання робіт щодо телемеханізації ПС-35 кВ було опубліковане в газеті «Голос України» від 12 травня 2006 року №85 (3835).

Вартість договору (з урахуванням ПДВ) про виконання робіт становити 859680 (вісімсот п'ятдесят дев'ять тисяч шістьсот вісімдесят) грн. 00 коп. Переможцем визнано товариство з обмеженою відповідальністю «ОАСУ Енерго», ідентифікаційний код 32819923, 54028, м. Миколаїв, вул. Космонавтів, оф. 40, телефон: (0512) 580-620.

Ухвалою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 10.05.2006 р. порушена справа 5/82 Б про банкрутство відкритого акціонерного товариства "Горлівське автотранспортне підприємство 11432" (поштова адреса: 84601, м. Горлівка, Донецької області, вул. Інтернаціональна, 83) п/р № 26006800380000 ДФ АКБ "Укрсиббанк" МФО 335753, ЄДРПОУ 03563927 і введено мораторій на задоволення вимог кредиторів.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Тарасенко Н. Г., ліцензія № 271713.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування оголошення.

Акціонерний банк "Київська Русь"

04071, м. Київ, вул. Хорива, 11-А
Ліцензія НБУ № 19 від 14.01.2002
www.kruss.kiev.ua

ДОПОВНЕННЯ

до РІЧНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ за 2005 рік,

яка була опублікована в газеті "Голос України"

№ 66 (3816) від 11 квітня 2006 року

Примітка 28.1. Потенційні зобов'язання банку на кінець 2005 року

Розгляд справи в суді - 45;
Зобов'язання, що пов'язані з кредитуванням.

(тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2005рік	2004 рік
1	Гарантії надані	4 324	8 244
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	65 804	44 048
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	35 628	24 891
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	30 176	19 157
3	Акредитиви	0	0
4	Авалі	9 002	5 602

3. Надана застава.

(тис. грн.)

№ з/п	Активи, надані під заставу	Сума
1	Майнові права з них:	74 479
	- майнові права на грошові депозити	25 079
	- майнові права на інші об'єкти застави	49 400
2	Інше нерухоме майно	7 500
	основні засоби - нерухоме майно, що належить до житлового фонду	7 500
4.	Активів у заставі, щодо яких передбачені обмеження, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням ними - немає.	
5.	Зобов'язання оперативного лізингу (оренди).	
	Майбутні мінімальні орендні платежі за невідомою орендою за строками:	
	-до 1 року	- 429 тис. грн.;
	-від 1 року до 5 років	- 991 тис. грн.;
	-понад 5 років.	- 133 тис. грн.

Голова Правління

Головний бухгалтер

В. І. Братко

Л. А. Луковина

* З річної фінансовою звітністю АБ "Київська Русь" за 2005 рік у повному обсязі можна ознайомитися на сайті банку www.kruss.kiev.ua

Прожив у будинку, та не заслужив його частинку

У 1999 році моя дружина отримала по заповіту від батька будинок, в якому я зареєстрований з 1990 року по сьогоднішній день. З дружиною ми прожили з 1990 року по 2003 рік. Разом вели спільне господарство, я провів у будинок опалення, газ, побудував гараж, кілька разів ремонтував будинок усередині, фарбував дах. Чи маю я право тепер, після розлучення, претендувати на частину будинку?

Віктор BOBK.

Сумська область.

Відповідає юрист Юлія ЄЛТУНОВА:

— Відповідно до ст. 57 Сімейного кодексу України будинок, який перейшов вашій дружині за час шлюбу в порядку спадкування, є її особистою приватною власністю. Тобто права на будинок чи його частину, навіть якщо ви його ремонтували та фарбували, ви не маєте.

Але в разі доведення вами факту, що будинок дружини за час шлюбу істотно збільшився у своїй вартості

через покращені умови для проживання в ньому внаслідок ваших спільних трудових чи грошових затрат або лише ваших особистих затрат, то тоді будинок рішенням суду може бути визнаний об'єктом права спільної сумісної власності подружжя. Лише за цієї умови ви зможете отримати право на частину будинку.

Житлово-комунальні послуги і пільги

Чи повинен я платити за електроенергію, газ та воду (я — інвалід I групи Великої Вітчизняної війни, ветеран праці, дружина — учасник Великої Вітчизняної війни, ветеран праці, син — інвалід II групи загального захворювання, невістка — безробітна, онук — учень 11 класу)?

Михайло РИБАК.

Городок Хмельницької області.

Відповідає заступник міністра будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України Григорій СЕМЧУК:

— Відповідно до пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 1 серпня 1996 р. № 879 «Про встановлення норм користування житлово-комунальними послугами громадянами, які мають пільги щодо їх оплати», роз'яснення про реалізацію пільг на плату за газ та електроенергію надає Міністерство палива та енергетики України.

Статтею 13 Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» інвалідам війни та членам їхніх сімей, що проживають разом з ними, передбачена 100-процентна знижка плати за користування комунальними послугами (газом, електроенергією та іншими послугами) у межах середніх норм споживання.

Відповідно до статті 14 вказаного закону, учасникам війни надається 50-процентна знижка на оплату зазначених послуг.

У вказаному випадку дружина може використовувати пільги як дружина інваліда війни або як учасник війни, за її вибором.

Статтею 76 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» встановлено, що до членів сім'ї пільговика при наданні пільг належать: дружина (чоловік), їхні неповнолітні діти (до 18 років); неодружені повнолітні діти, які визнані інвалідами з дитинства I та II групи або інвалідами I групи; особа, яка про-

живає разом з інвалідом війни I групи та доглядає за ним за умови, що інвалід війни не перебуває у шлюбі;

непрацездатні батьки; особа, яка перебуває під опікою або піклуванням громадянина, що має право на пільги, та проживає разом з ним.

Тобто пільги на оплату використаної води, в межах середніх норм споживання, надаються інваліду Великої Вітчизняної війни та його дружині.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» затвердження норм споживання та якості житлово-комунальних послуг, контроль за їх дотриманням належить до повноважень органів місцевого самоврядування.

Листи з запитаннями надсилайте на адресу редакції.

На конверті вкажіть:

«У рубрику «Діалог». Відповіді — лише на сторінках газети.

Горе-компенсації

Мешканці забруднених внаслідок Чорнобильської катастрофи територій, які мають статус потерпілих III категорії, на чисте харчування отримують державну допомогу 2 гривні та ще й 10 копійок (колись казали, що то помилково: не там кому поставили — і з 21 грн. зробили 2,1 грн.). Так от, все змінювалося: прожитковий мінімум, пенсії, зарплати. Невже оті 2,1 грн. ще залишаються?

Наталя Ж.

Зарічне Рівненської області.

Відповідає директор департаменту соціального захисту населення, потерпілого внаслідок Чорнобильської катастрофи, Міністерства праці та соціальної політики України Микола УРУПА:

— Окремими статтями Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», передбачено компенсаційні виплати у розмірах, встановлених від мінімальної заробітної плати (статті 30, 36, 37, 39, 48).

Статтею 37 цього закону передбачено виплату громадянам, які проживають на територіях радіоактивного забруднення, щомісячної грошової допомоги у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва та особистого підсобного господарства.

З огляду на наявні фі-

нансові можливості, держава гарантує виплату окремим видам компенсацій і допомоги, зокрема, у розмірах, визначених постановою Кабінету Міністрів України від 26 липня 1996 р. № 836 «Про компенсаційні виплати особам, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», якою передбачено щомісячну виплату грошової допомоги громадянам, котрі проживають на територіях радіоактивного забруднення, у зв'язку з обмеженням споживання продуктів харчування місцевого виробництва і особистого підсобного господарства: у зоні посиленого радіоекологічного контролю — 1 грн. 60 коп., у зоні гарантованого добровільного відселення — 2 грн. 10 коп.

З метою законодавчого врегулювання зазначеного питання та уникнення довготермінових боргових зобов'язань держави, статтями 77 та 109 Закону України «Про Державний бюджет України на 2006 рік» закуплено на 2006 рік дію деяких статей Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи», в частині виплати компенсацій і допомоги у розмірах відповідно до мінімальної заробітної плати, у тому числі і дію статті 37.

Розсіяний склероз — великий хамелеон

Не раз чув про розсіяний склероз. Розкажіть, будь ласка, про це захворювання детальніше.

Ігор ПОКЛЕЙЧУК.

Миколаїв.

Як повідомили у Міністерстві охорони здоров'я України, більшість людей в Україні про розсіяний склероз (РС) знає дуже мало. Утім, ця хвороба являє собою найпоширенішу нетравматичну причину інвалідності людей молодого, середнього, а останніми роками і підліткового віку. Це вже не суто медична проблема, а соціально-економічна.

Причини виникнення розсіяного склерозу точно не встановлені, хоча з моменту його першого опису минуло вже понад 170 років. Відомий французький невропатолог Шарко назвав цю хворобу великим хамелеоном.

Саме слово «розсіяний» означає, що у хворих виникають множинні вогнища уражень в центральній нервовій

системі. Уражається мієлінова оболонка, яка покриває, немов ізоляція, нервові волокна, що проводить інформацію у головному та спинному мозку. На місцях ушкодженої утворюються затверділі рубці, які можуть цілком блокувати провідність, внаслідок чого виникають множинні порушення функцій нервової системи: зорової (зниження гостроти зору, «туман» перед очима), рухової (слабкість у м'язах), координаторної (хиткість ходи), вимови, сечостатевої системи.

Особливо прикро, що розсіяний склероз є захворюванням молодих, а останніми роками навіть дітей та підлітків (3—5% випадків). Вік більшості хворих коливається від 21 до 45 років — це працездатні, активні люди,

на підйомі своєї професійної кар'єри. Найчастіше хвороба уражає жінок, до того ж особливо небезпечним для них є період вагітності й пологів.

Поліпшення життєвого рівня хворих на розсіяний склероз потребує забезпечення активної життєвої позиції, саме це стало основою об'єднання хворих на РС у Всеукраїнську громадську організацію «Асоціація інвалідів розсіяного склерозу» (ВАІРС).

Основна мета діяльності таких організацій у всьому світі — сприяння створенню необхідних умов для соціальної реабілітації і захисту членів Асоціації інвалідів розсіяного склерозу — хворих на розсіяний склероз, захисту прав та законних інтересів членів асоціації.

Приклади в США та країнах Західної Європи довели, що такі товариства реально допомагають пацієнтам. Отримання додаткової інфор-

мації, спілкування, обмін досвідом спонукають хворих на РС до дій, які допомагають своєчасно діагностувати, лікувати і завдяки цьому уникати ранньої інвалідності та прогресування хвороби. Зменшення ступеня інвалідності в подальшому забезпечує зменшення державних соціальних витрат.

За даними Міністерства охорони здоров'я, в Україні на розсіяний склероз хворіють понад 18 тисяч чоловік. З огляду на особливості клінічної картини захворювання та значну кількість випадків, коли ще неможливо остаточно встановити діагноз або хвороба ще не проявила себе сповна, можна припустити, що таких пацієнтів у нашій країні значно більше. Фахівці-неврологи вважають, якщо не вжити адекватних заходів, ситуація в Україні неухильно ускладнюватиметься за рахунок зростання кількості інвалідів з цього важкого захворювання. Це призведе до збільшення економічних втрат від непрацездатності та витрат на їх лікування.

Про квартирний облік

Мешкаю з п'ятнадцятирічним сином у кімнаті 18 кв. м. Гуртожитку, що належить будівельній організації, в якій я працюю, дали статус житлового будинку. Мені сказали: щоб отримати ордер на кімнату, потрібно стати на квартирний облік. З чоловіком я вже дванадцять років як розлучена. Аліменти отримую лише другий рік. Тож мене цікавить, чи вважаюся я матір'ю-одиначкою і чи можу стати на квартирний облік, маючи лише два роки реєстрації в Києві? А ще — чи маємо ми з сином право на розширення житлової площі?

Олена А.

Київ.

Відповідає заступник начальника Головного управління житлового забезпечення Київської міської державної адміністрації Любова ГОНДА:

— Жилі приміщення з державного житлового фонду надаються громадянам, які потребують поліпшення житлових умов та перебувають на квартирному обліку.

Статтями 36, 37 Житлового кодексу Української РСР передбачено, що квартирний облік громадян здійснюється за місцем їх проживання (реєстрації) у виконавчому комітеті місцевої ради або за місцем роботи.

Відповідно до статті 45 Житлового кодексу Української РСР одно-

кій матері забезпечуються жилими приміщеннями першочергово.

Згідно з абзацом другим пункту 15 «Правил обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов, і надання їм жилих приміщень в Українській РСР», затверджених постановою Ради Міністрів УРСР і Укрпрофради від 11.12.1984 № 470, громадян, які мають право першочергового одержання жилих приміщень, беруть на квартирний облік незалежно від тривалості проживання у даному населеному пункті.

Питання надання статусу матері-одиначки вирішується відділом реєстрації актів громадянського стану районного управління юстиції у Києві за місцем проживання.

Оскільки у листі відсутня вичерпна інформація щодо умов проживання Олени А., відповісти на останнє запитання неможливо.

Чутки про мою смерть — перебільшення

■ І ТАКЕ БУВАЄ

Так відреагував один відомий літературний класик, коли у газеті несподівано з'явився некролог про нього. У такій ситуації побував і Микола Руцький, уродженець села Ільпибоки Демидівського району, член Асоціації українських письменників, автор художньо-документальних книжок «На переломі часу», «Коли ви вмирали, вам дзвони не грали», «Голгофа», «Вертеп смерті», поетичних збірок «Куди ідеш», «Музика самотнього серця»... Одне слово, людина доволі знана і на отчих теренах, і на Хмельниччині, де нині Микола на журналістській роботі.

Отож одна із рівненських газет помістила некролог, де у рамочці чорніли сумні слова про Миколу долю, яка, мовляв, обірвалася саме в розквіті сил, на сорок п'ятому році життя. Далі

закономірно перераховуються прижиттєві заслуги Руцького. І в галузі літератури, і науки, оскільки Микола Михайлович працював науковим співробітником Острозького державного історико-

культурного заповідника. Не залишилися непоміченою і журналістська діяльність нашого земляка. А ще — його активна життєва позиція на ниві встановлення історичної справедливості щодо вояків УПА. Цьому, власне, і присвячені його повісті. Наприкінці некролога, як зазвичай, ціла низка підписів — тих, для кого особистість Руцького добре і близько знана.

Але яким було здивування декого із цієї групи, а також усіх прихильників творчості письменника, коли у селі Гурби Здолбунівського району, де вшановували пам'ять

українських патріотів, побачили Миколу живим-живісінким. Він якраз презентував читачам свою нову книжку. Тим часом Руцький, запитавши здивування своїх знайомих і вже знаючи про некролог, ще й пожартував: «Що, хлопці, не вірите, що я воскрес?»

Щодо самого некролога, то це не якийсь злий жарт. У ньому все — від щирої душі. А заковика, як з'ясувалося, в тому, що по-справжньому померлий Микола Руцький — це не хто інший, як батько Миколи Руцького, спогади котрого, до речі, свого часу стали

щільною канвою для творчого опрацювання. А коли сталася біда, чутка миттю розлетілася по усядах. І на неї відгукнулися знайомі письменника та журналіста, асоціюючи, звичайно, з тим, кого вони знають.

Тим часом «новонароджений» Микола Руцький без образ ставиться до цієї життєвої витівки. Навпаки, каже, що тепер достеменно знає своїх справжніх прихильників. А ще намагатиметься жити довго.

Євген ЦИМБАЛЮК, письменник.
Млинів Рівненської області.

■ ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО...

- ✓ Перший американський верховний суддя Джон Джей купував рабів, щоб звільнити їх.
- ✓ Почуття голоду зникає в людини через 21 хвилину після того, як вона з'їсть шматочок хліба.
- ✓ Перед тим як складати музику, Бетховен виливав собі на голову відрою холодної води, вірячи, що це стимулює роботу мозку.
- ✓ Кажуть, що одна з численних питних чаш Наполеона була зроблена з черепа знаменитого італійського авантюриста Каліостро.
- ✓ Розробляючи першу електричну лампочку, Томас Едісон списав 40 тисяч сторінок.
- ✓ Вольфганг Амадей Моцарт почав складати музику в 3 роки.
- ✓ Людвіг ван Бетховен варив каву завжди з 64 зерен.
- ✓ Клеопатра вийшла заміж за свого рідного брата — Птолемея.

■ ІЗ ЖИТТЯ ЗНАМЕНИТИХ

Смішна роль

Якийсь час я колекціонував історії про життя і з життя знаменитих акторів, письменників, діячів мистецтв. Вичитував ці історії в журналах, записував з телевізійних передач, а тепер от хочу поділитися з читачами «Голосу України».

Пам'ятаю, цей смішний випадок розповідав сам Олександр Абдулов. Під час навчання в інституті театрального мистецтва у Олександра Гавриловича якось не склалося з французькою мовою. Та й викладачка французької недолюбливала Сашку. А саме наближався держіспит. «Сашко, я вам обіцяю, що ви не здасте цей предмет», — заявила вона акторові-початківцю.

Винахідливий Абдулов запитав, чи можна самому вибрати сцену, яку він буде грати на іспиті. Викладачка дозволила. Тоді саме двоє студентів, що добре знають французьку, готували сцену зустрічі Д'Артаньяна з Арамисом. У сцені був потрібен третій актор — друг Арамиса. Його і вирішив зіграти Олександр.

Отже, почався іспит. Д'Артаньян поспішає, зіштовхується з Арамисом. У того падає хустка. Далі — герої бурхливо з'ясовують стосунки, природно, французькою мовою, під час якого Абдулов вимовляє лише одну фразу: «Ха-ха-ха!».

Сцену було зіграно блискуче, і викладачці нічого не залишалося, як зарахувати іспит Абдулову.

Надіслав
Петро ТЕРЕЩЕНКО.
Обухівка Братського району Миколаївської області.

■ УСМІХНІТЬСЯ!

Мал. Василя ФЛЕРКА.

Такі ледачі й такі завзяті...

■ МАЛЮНОК З НАТУРИ

Квітучої весняної пори крізь мрійливі лани та мальовничі села мчав до нестями величезний джип. Гігантські розміри лисучого авто викликали у сільських мешканців, котрі, скоцюрбившись, ледь не рачки колунали на присадибних ділянках землицю, жагучі заздрості, що межували з відвертою ворожістю: скільки ж то свиней або теличок можна було б напхати в такий просторий салон! А воно бач що робиться: у такім хлівиську на ко-лесах котять собі лише два зелені шмаркачі!..

У свою чергу, двоє молодиків — екіпаж джипа — широко дивувалися з поведінки незабегнених у своїй сутності селян, котрі добровільно і свідомо гнули спину за мерзенні копійки.

— Чому ці дивні люди такі бідні й жалюгідні? — міркував уголос зовсім юний «сопіль». — Хіба в наш благословенний для бізнесу час не можна знайти роботу більш достойну, як для білих людей? І хіба ми з тобою, Петре, так уже й рвемо пупа, а маємо, як той казав, те, що ой як маємо?..

Молодики зареготали. — Зарубай собі на носі, Вітюню, — озвався трохи старший, що сидів за кермом. — Нині тільки ледачі не розбагатіли. Розумієш, їм

аби скиглити про свою гірку долю, а щоб мізинцем поворухнути заради власного добробуту!.. Ми що з тобою — Рокфеллери чи Моргани?!.. Ми — звичайні українські пацани, хіба не так? В натурі, ми ж не сидимо, колунаючись у носі, а крутимось, як ота дзига: купив — продав, купив — продав... Без нашого пального, зерна, отрутохімікатів оцим орачам нещасним — кінець! Вони такі затюкані, що аби нічого не робити, воліють купувати в нас усе за подвійною ціною, а віддають свій врожай за наші високофахові послуги вдвічі дешевше за ринкові ціни. Отож ми й маємо навар, як з фальшованої горілки або лівої мінеральної води: 400 відсотків — і баста!

Замок, де душі шукають спокою

■ ЛЕГЕНДИ ЗЕМЛІ НАШОЇ

Запрошую читачів «Голосу України» підтримати рубрику «Легенди нашої землі». Певно, кожен чув бодай одну легенду з історії України від бабусь та дідусів, можливо, якісь цікавинки розповідали батьки чи вчителі. І якщо розовімо про них на сторінках «Голосу України» — складемо свій історичний довідник. Переконана, нашим нащадкам він сподобається. Вашій увазі пропоную нещодавно почуті у старовинному місті Львові легенди.

Мене завжди чарував Львів. Часто була у ньому проїздом, проте лише недавно змогла присвятити йому майже тиждень. Цього часу виявилось замало, щоб побачити всю його красу, але був привід поїхати до міста ще раз та знову зазирнути у його живу історію.

Заради кохання

Відвідати Олеський замок мені порадили знайомі. Я так і зробила. Розташований він у південно-східному куті Буської низовини. Кажуть, що погожої днини його видно навіть з Волині.

Під замком є досить химерні скульптури. Трохи далі — невелика річечка з містком. Там, у альтанці, можна почути зітхання душі, яка не може знайти спокою. Про це розповідає одна з легенд Олеського замку.

Молодий магнат Жолкевський не раз сватався до дочки Даниловича. Проте батько хотів, щоб зять був заможний, а Адам Жолкевський не відповідав цій вимозі. Якось, коли вони грали в карти, парубок зажадав отримати чітку й остаточну відповідь

від Даниловича. І, почувши про чергову відмову, покінчив життя самогубством. Його тіло на цвинтарі не поховали, а викинули у болото. Саме його неприкаяна душа й зітхає постійно у альтанці поруч із замком.

Майбутній король і великий полководець

Навколо Олеського замку витає ще одна цікава легенда. У 1629 році народився онук Даниловича — майбутній король Польщі Ян III Собеський. Маля народилося під час страшної грози. А на сам замок якраз напали татари. Бабка-повитуха, яка приймала пологи, поклала новонародженого на чорний мармуровий стіл. У цю мить вдарив сильний гім, стіл тріснув, а бабуся оглухла. Тоді й з'явилось пророцтво, що Ян III Собеський буде незвичайною людиною.

Тінь ченця

Неподалік Олеського замку є монастир капучинів з косте-

лом Святого Антонія. Якось, у день Святого Антонія, божествений монах Ян Каспер (за походженням — чех) стрибнув у глибоку криницю. Брати по вірі були впевнені, що Бог його, як хвору людину, пробачить. Проте, за легендою, дух монаха так і не знайшов спокою.

Шоправда, є ще інша версія цієї історії. Вона розповідає, ніби Ян часто відвідував легко-важних жінок, за що набув лихої слави. Через це був живцем замуrowаний між товстезними сті-

нами монастиря. Там і помер. Під час реконструкції знайшли його скелет, але через деякий час за невідомих обставин кістки згоріли.

Про це мені розповіли місцеві мешканці. А ще вони стверджують, що під монастирськими стінами часто бачать тінь ченця. Запевняють, ніби це — Ян Каспер.

Ірина ВОЛОШКА.

На знімку: Олеський замок, під стінами якого, за легендами, багато ще неприкаяних душ.

Фото автора.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, Адміральська, 22-а) від 15 червня 2006 року у справі №5/256/06 Приватне підприємство «Ронер» (юридична адреса: 54034, м. Миколаїв, вул. Південна, 52, кв. 41; р/рах. №26009054201128 в МФ КБ «Приватбанк» у м. Миколаєві, МФО 326610; ЄДРПОУ 32612919) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура відповідно до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тимофееву Ларису Борисівну (ліц. АА №668314 від 16.10.2003 р., адреса: 54017, м. Миколаїв, а/с 179, тел.: (0512) 47-89-69). Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) по справі №Б-7/87 визнав боржника Сільськогосподарський виробничий кооператив «Покуття» (78100, Івано-Франківська область, м. Городенка, вул. Богуна, 54, код ЄДРПОУ 30466136) банкрутом згідно ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатором призначено Хлібейчука І. М. (77454, Івано-Франківська область, Тисменицький район, с. Драгомирчани, вул. Мир, 10, ліцензія арбітражного керуючого серія АА №719769 від 23.01.2004 р.). Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Херсонської області (вул. Горького, 18, м. Херсон, 73000) Ухвалою від 10 травня 2006 року порушив справу №6/100-Б-06 про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Видавництво «Наддніпрянська правда» (код ЄДРПОУ 05905734, юридична адреса: Миколаївське шосе, 5 км., м. Херсон, 73000, рахунок №260664136 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 352093). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ляшко Олександра Віталійовича (ліцензія серія АА №630003 від 05.11.2003 року, адреса: а/с 5, м. Херсон, 73022). Заяви кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня опублікування оголошення.

Черкаська товарна біржа проводить конкурсний продаж майна банкрута - Тальнівське РВО «Райагропроммеханізація», а саме: комплекс будівель з обладнанням та автотранспортом. Є можливість відновлення залізничної гілки. Вартість майна 350 000 грн. Заявки на придбання приймаються до 28.06.2006 р. Торги відбудуться 29.06.2006 р.
Довідки за телефонами: (0472) 36-19-13, 38-25-97 з 9:00 до 18:00.

Консолідований звіт про власний капітал ВАТ „АКБ „Капітал” за 2005 рік												
Рядок	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Накопичені курсові різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокоритий збиток)	Частка меншості	(тис. грн.) Капітал, резерви та інші фонди, усього	
											Звітний рік	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня 2005 року	29000	–	–	1049	–	1466	–	3393	4	34912	26368
2	Скоригований залишок на початок року	29000	–	–	1049	–	1466	–	3393	4	34912	26367
2.1	Зміна облікової політики											
2.2	Виправлення помилок											(1)*
3	Переоцінка необоротних активів							2552			2552	
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх реалізації											
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів											
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії											
7	Накопичені курсові різниці											
8	Чистий прибуток звітного року								1513		1513	2556
9	Розподіл прибутку до загальних резервів											
10	Розподіл прибутку до резервних фондів						2556		(2556)			
11	Розподіл прибутку до інших фондів											
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році											
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році											
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу											
15	Внески за акціями нового випуску	8000									8000	6000
16	Викуплені власні акції											(11)**
17	Продаж раніше викуплених власних акцій											
18	Анульовані раніше викуплені акції											
19	Реалізація інвестицій в асоційовані й дочірні компанії											
20	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня 2005 року	37000	–	–	1049	–	4022	2552	2350	4	46977	34912
Голова Правління Головний бухгалтер										Епель Михайло Лейзерович Карлова Раїса Федорівна		

* – сума збитків ТОВ "Фірма "МедЕко" в 2003 році, що належить частці меншості.												
** – сума статутного капіталу ТОВ "АФ "Капітал–Аудит", що належить частці меншості. В зв'язку з тим, що в 2004 році банк вийшов зі складу учасників ТОВ "АФ "Капітал–Аудит", з статутного капіталу консолідованої групи виключено суму статутного капіталу ТОВ "АФ "Капітал–Аудит", що належить частці меншості.												

ЗВІТ ПРО ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ ВАТ „АКБ „Капітал” за станом на кінець 31.12.2005р.											
Рядок	Найменування статті	Статутний капітал, зареєстрований, сплачений	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокоритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди, усього	Попередній 2004 рік	(тис. грн.)
1	Залишок на 1 січня 2005 року	29000	-	-	1049	1466	-	3393	34908	26352	
2	Скоригований залишок на початок року	-	-	-	-	-	-	3393	34908	26352	
	Коригування:	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2.1	Зміна облікової політики	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
2.2	Виправлення помилок	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
3	Переоцінка необоротних активів	-	-	-	-	-	2552	-	2552	-	
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх реалізації	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані й дочірні компанії	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані й дочірні компанії в разі їх реалізації	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
8	Чистий прибуток звітного року	-	-	-	-	-	-	1513	1513	2556	
9	Розподіл прибутку до загальних резервів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
10	Розподіл прибутку до резервних фондів	-	-	-	-	2556	-	(2556)	-	-	
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
12	Дивіденди, що сплачені у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
14	Сплата до раніше зареєстрованого статутного капіталу	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
15	Внески за акціями нового випуску	8000	-	-	-	-	-	-	8000	6000	
16	Викуплені власні акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
17	Продаж раніше викуплених власних акцій	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
18	Анульовані раніше викуплені акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
19	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня 2005 року	37000	-	-	1049	4022	2552	2350	46973	34908	
За станом на кінець дня 31 грудня 2005 року внески за незареєстрованим статутним капіталом (залишок за рахунком 3630) – відсутні. За станом на кінець дня 31 грудня 2005 року нараховані і неотримані (сплачені) доходи (витрати), які є складовою частиною залишку рахунків 5030, 5031, 5040, 5041, – відсутні.											
Голова Правління Головний бухгалтер									Епель Михайло Лейзерович Карлова Раїса Федорівна		

Будьоновський районний суд м. Донецька розглядає справу за позовом Пікалова В. В. та Пікалової О. І. про визнання Алтуніної (Пікалової) Тетяни Єгорівни, Пікалової Юлії Вікторівни та Крициної Єлизавети Вікторівни такими, що втратили право на житлову площу. Наступне засідання суду відбудеться 12 липня 2006 року о 9:30. Алтуніна Т. Є., інші сторони та зацікавлені особи запрошуються до участі у засіданні суду. Адреса суду - м. Донецьк-53, вул. Гурьевська, 9.

Господарським судом Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) постановою від 05.06.2006 р. по справі №Б-48/14-06 Сільськогосподарський виробничий кооператив «Олександрівський» (62653, Харківська обл., Великобурлуцький р-н, село Нова Олександрівка, код 00707478, п/р 2600900525 в ХОД АППБ «Аваль», МФО 350589) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Задружного Дмитра Робертовича (ліцензія АБ №216763 від 01.03.2005 р., 61057, м. Харків, вул. Пушкінська, 5, кім. 408).

Господарським судом Хмельницької області порушено провадження у справі №3/86Б про визнання банкрутом приватного підприємства «Тім Талер» (м. Хмельницький, вул. Чорновола, 11, код за ЄДРПОУ 31536921, р/р 26005880104521 в Хмельницькій філії УКБ «Укрсоцбанк», МФО 315018).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Войтюка Володимира Михайловича (м. Хмельницький, вул. Прибузька, 2, кв. 20, ліцензія Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України серія АА №630144 від 19.01.2004 р.

Закрите акціонерне товариство «Калина» (ЄДРПОУ 30814923) повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів товариства, які відбудуться 18 серпня 2006 р. о 10 годині за адресою: вул. Леніна, 19, с. Красне, Згурівський р-н, Київська область.
Порядок денний:
1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства.
2. Призначення голови та членів правління.
3. Обрання членів спостережної ради.
4. Внесення змін до статуту.
5. Різне.
Реєстрація акціонерів (представників акціонерів) відбудеться 18 серпня 2006 р. з 8:00 до 9:00 за місцем проведення зборів.

До відома громадськості!
Відкрите акціонерне товариство «Авдіївський коксохімічний завод»,
Україна, Донецька область, 86065, м. Авдіївка, пр. Індустріальний, 1, тел.: (0622) 90-35-50, додатковий: 48-60, факс: (0622) 99-84-02, телекс: 115166 GONKA, ЄДРПОУ 00191075, подав до Національної комісії регулювання електроенергетики заяву про видачу ліцензії з виробництва теплової енергії на теплоелектроцентралях та установках з використанням нетрадиційних або поновлюваних джерел енергії за місцем здійснення заявленої діяльності в місті Авдіївка, Донецької області.

Потенційні зобов'язання банку на кінець звітного року За станом на кінець дня 31 грудня 2005 року			
Рядок	Найменування статті	Примітка 28.1.	
		31.12.2005 р.	31.12.2004 р.
1	2	3	4
1	Гарантії надані	665	143
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	3953	3077
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	3404	2765
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	549	312
3	Акредитиви	0	0
4	Авалі	1772	979
	Усього	6390	4199
Рядок	Активи, надані під заставу	Сума	
1	2	3	4
1.	Актив-Банк	10000	
2.	Банк Національний Кредит	6670	
3.	Український Банк Розвитку та Реконструкції	2340	
4.	Банк Аваль	1515	
5.	Банк Тас-Інвест	1000	
Мінімальні майбутні орендні платежі складають:			
До одного року - 167 тис.грн;			
Від одного до п'яти років - 2694 тис.грн;			
Понад п'ять років немає.			

В 2005 році Київським Апеляційним господарським судом було прийняте рішення визнати недійсним податкове повідомлення-рішення СДПІ № 0000782302/0 від 05.11.2004 р. на суму 9664,5 тис. грн., а податкове повідомлення-рішення СДПІ № 0000792302/0 від 5.11.2004 визнане дійсним частково на суму 111 059,49 грн. В АТ „УКТБ” рішення про часткове визнання податкового повідомлення - рішення № 0000792302/0 оскаржує у Вищому адміністративному суді.

Голова Правління Головний бухгалтер	Лобанов П. В. Кицун В. В.
--	------------------------------

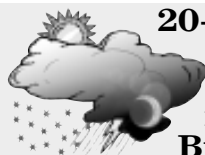
ВАТ „Український кредитно-торговий банк” повідомляє, що фінансовий звіт за 2005 рік (в повному обсязі) розміщено в мережі Internet на сайті: www.uctb.dn.ua.

Перший заступник голови Правління Головний бухгалтер	Махіборода В.М. Кицун В.В.
---	-------------------------------

ТОВ «Енергомашвин РЗА» повідомляє про втрату бухгалтерських документів, а саме:
- бухгалтерські та податкові звіти за 2004 рік;
- книги обліку продажу та придбання товарів 2004-2005 рік.
Просимо вважати вказані документи не дійсними.

Додаткова інформація до річного звіту за 2005 рік АКБ „Інтеграл”			
Код банку 320735 („Голос України” № 93 від 24.05.2006 р.)			
Код ЄДРПОУ 22932856			
Примітка 28.			
Примітка 28.1 Потенційні зобов'язання банку станом на 31 грудня 2005 року (кінець дня).			
1. Зобов'язань з надання гарантій немає. Фактично надані гарантії обліковуються банком у розрізі контрагентів - клієнтів банку на позабалансовому рахунку 9020 "Гарантії, що надані клієнтам" загальна сума яких на кінець дня 31 грудня 2005 року складає 20 826 тис. грн.			
2. Зобов'язання з надання банком кредитів обліковуються на позабалансовому рахунку 9129 "Інші зобов'язання з кредитування, що надані клієнтам", залишок на кінець звітного періоду складає 34 135 тис. грн.			

Розподіл зобов'язань за строками погашення наведено у таблиці:			(тис. грн.)
Рядок	Найменування статті	Звітний 2005 рік	Попередній 2004 рік
1	Гарантії надані	20 826	1 588
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них:	34 135	37 069
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	14 392	20 034
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	19 743	17 035
3	Акредитиви	0	0
4	Авали	0	0
5. Надана застава обліковується на позабалансовому рахунку 9510 „Надана застава”, залишок на кінець звітного періоду складає 42 205 тис. грн.			
Активи надані під заставу наводяться у таблиці:			
№	Активи, надані під заставу	Сума (тис. грн.)	
1.	Майнові права на МБК	42 205	
3. Капітальні зобов'язання банку на кінець року відсутні. Справи в суді (до банку) відсутні.			
Активи заставлені: репо, цінні папери - відсутні, інша застава відсутня.			
4. Зобов'язання по договорах оперативного лізингу (оренди): майбутні мінімальні орендні (лізингові) платежі за невідомною орендою за строками:			
- до 1 року - 26 тис. грн.			
- більше 5 років - 4 364 тис. грн.			
5. Примітка „Рахунки довірчого управління», не надається з відсутністю таких рахунків у банку.			
6. Річна фінансова звітність затверджена загальними зборами акціонерів.			
Голова правління		М. П. Петраченко	
Головний бухгалтер		Г. І. Яремчук	

20—21 червня в Україні після короткої перерви знову зливи і грози. Температура вночі 12—20, удень 22—28 градусів тепла, на Одещині і Закарпатті до 30. У Києві і Київській області — короткочасні дощі, грози. Температура вночі 14—19, удень 24—28 градусів. Вітер перемінний, під час грози поривчастий

■ **БАЛАНС ТИЖНЯ**

Вітчизняна традиція: говорити-забалакувати і посипати голову попелом

(Початок на 3-й стор.).

А схоже, що так воно і буде, бо рідне вітчизняне комунальне господарство чи не найбільш енергозатратне у світі. Витрати на опалення житла в Україні у 4—5 разів перевищують аналогічні показники навіть таких далеко не «теплих» країн, як Фінляндія та Швеція. До речі, ми часто любляємо порівнювати себе з Польщею. Так от, житлово-комунальне господарство 38-мільйонної нашої сусідки, де середньозімова температура - 5°, споживає природного газу в 4 рази менше, ніж 47-мільйонна наша ненька, де середньозімова температура на 1,5° нижча, ніж у Польщі. Просто в одній країні здебільшого говорять-балакають, сідають і, каючись, посипають голову попелом, а в іншій — просто роблять.

Не можна оминуть увагою і головну новину минулого тижня — у травні ВВП зріс на 8,5 відсотка до травня минулого року. А лідери зростання за перший квартал — будівництво і транспорт. Далі йдуть торгівля, виробництво та розподіл газу, електроенергії та води, сільське господарство. Відрадно, що в Україні зросли обсяги інвестицій у будівництво. За період від нового року освоєно на 15,9 відсотка більше інвестицій, ніж за цей же період торік. Обсяг будівельно-монтажних робіт у січні-квітні зріс на 6,7 відсотка.

Це приємно. А розпочався минулий тиждень з досить-таки нерадісної новини. З 12 червня «Укрзалізниця» в одних поїздах підвищила ціну на проїзд на третину, а в інших напрямках — на 50 відсотків. Приміром, проїзд у купейному вагоні від Києва до Сімферополя коштує 81,31 гривні, Львова — 80,16, Луганська — 100,14, Москви — 202,08 гривні. Як кажуть, приємної мандрівки.

Зате в Україні зріс продаж автомобілів, як вітчизняного виробництва, так й імпортного. Це свідчить лише про одне — рівень життя людей, всупереч намаганням і пророцтву певних сил, зростає. У травні нинішнього року показник продажу авто перекрив аналогічний минулорічний показник на 81 відсоток. За п'ять місяців 2006 року вже продано більш як 150 тисяч автомобілів (за весь 2005 рік — 250 тисяч). Лідером на авторынку України є ВАЗ, далі — ДЕУ, за ним — ЗАЗ. Активно розпродуються «Шевроле», «Шкода». У цій «радісній» для вітчизняного виробника статистиці є одне «але». Значну кількість випущених в Україні автомобілів виготовлено способом великовузлового складання.

Леонід БРОВЧЕНКО.

Курси основних світових валют станом на 19.06. (на 11.10)

- ▼ Євро/долар США — 1,2598
- ▼ Англійський фунт/долар США — 1,8442
- ▲ Долар США/японська ієна — 115,595
- ▲ Долар США/швейцарський франк — 1,269

Коментар

Тенденції живуть і перемagaють. Великі гроші стимулюють розвиток світового футболу, а нашого — нібито пригнічують. Вартість світових грошей змінюється залежно від намірів інвесторів, а вартість гривні нібито незмінна безвідносно до їхніх намірів. На Заході гроші роблять політику, а у нас політики роблять гроші. Там фондові індекси зростають, тут — падають наші. Навіть за очевидного зростання обсягів виробництва у промисловості та інвестицій в основний капітал.

За тиждень американський долар на світових ринках устиг досягти семимісячного максимуму щодо євро (1,2598) та ієни (115,595) у передчутті економічного зростання. І зазнати курсових втрат через відновлення зацікавленості з боку інвесторів сировиною та жорсткі коментарі босів Федеральної резервної системи США. Над економікою США нависли інфляційні хмари, які спричиняють високі ціни на енергоносії та дефіцит поточного рахунку. І залежно від того слабшав долар чи міцнішав, спекулятивно зростали або знижувалися ціни на нафту і золото, закривалися у мінусі чи в плюсі ринки Європи та Азії. Індикатор стану справ 300 найбільших європейських компаній знижується третій тиждень поспіль.

Американські ризики нагадують наші, але не більше, у кожного своя «свайба». Так, Держкомстат порадував довгоочікуваним піднесенням економіки у травні, але попит на фондовому ринку не поворухнувся. За п'ять місяців встановлено рекорд з приросту прямих інвестицій, але банкам бракує гривні. Доходи населення досягли свого історичного максимуму, проте небезпека споживчого шоку лишається. Нехай ми стоїмо з країнами Заходу на різних шаблях економічного розвитку, маємо нерозвинену фінансову інфраструктуру й вимушені тримати свою гривню подалі від світових катаклізмів у валютному коридорі, але ж торгуємо ми на зовнішніх ринках здебільшого за долари, резерви країни і заощадження громадян неабиякою мірою також зосереджені в американській валюті. За умов несформованих гілок влади тішитись, звичайно, що є Нацбанк, відповідальний за стабільність національної валюти, від представників якого ні-ні та й почуєш пораду тримати заощадження в різних валютах. А днями натякнули на те, що повну конвертованість гривня здобуде не раніше 2009 року.

Нафта

Ціни на нафту почали зростати минулої п'ятниці. Липневі ф'ючерси на американську легку нафту в Нью-Йорку подорожчали перед закриттям біржі на 38 центів — до 69,88 долара США за барель. Це — типово. У Лондоні трейдери, схоже, більш оптимістично дивилися на темпи економічного попиту на сировину в США. Серпневі ф'ючерси на нафту марки Brent подорожчали на 35 центів — до 68,7 долара США за барель. На зростання цін вплинув короткоплинний рух вгору фінансових ринків у США. Нафтою марки Urals торгували цього понеділка за ціною 62,81 долара США за барель з трендом у бік зростання.

Телекомпенсація...

(Початок на 1-й стор.).

Один із основних телеведучих-коментаторів —

знаменитий у минулому форвард ФК «Гамбург» та збірної Німеччини, чемпіон Європи Гюнтер Нетцер. І гості в нього, як правило, також відомі — Пеле, Платіні, Марадона, Кройфф, Бобан, Просінечкі...

Гравці і тренери німецької та решти збірних, рядові вболівальники охоче йдуть на телеконтакт. Лише на лічені рекламні хвилини переривається цей чудовий показ. Хоча і в цей час на екрані — добре знайомі голова оргкомітету чемпіонату, «кайзер» Франц Беккенбауер, наставник німецької національної команди Юрген Клінсманн і більшість його підопічників. Ці симпатичні і близькі до народу люди залюбки рекламують різні товари. А ще на телеекрани з насолодою смакують шоколадками Віталій і Володимир Клички, котрих у Німеччині дуже люблять і вважають своїми.

Коли дивишся все це, чомусь не хочеться вимикати звук, як це часто виникає бажання зроби вдома, щоб урятуватися від «висококласних» вітчизняних коментаторів. Хоча в німецькій я «ніхт зер гут». Але є мова футболу, зрозуміла для всіх. Отже, телекомпенсація просто шикарна. Втім, це лише моє сприйняття. Звичайно, у когось на сказане — інша точка зору.

Ще трохи інформації про мас-медіа загалом. Висвітлювати події на кубку світу до Німеччини вирушили понад десять тисяч представників ЗМІ. Для іноземних журналістів, акредитованих на чемпіонаті, проїзд залізницею — безплатний. Показуй контролерові свою картку-акредитацію і вирушай собі в будь-яку точку Німеччини. Але в місті, будь ласка, за поїзду лише в один бік наземним метро сплачує 2 євро 10 центів (13 гривень 65 копійок).

На кожному матчі групового раунду для журналістів передбачено

600 місць, 150 кабін для теле- і радіокоментаторів. А от на фінальному матчі (відбудеться 9 липня на берлінському «Олімпіаштадіоні») передбачаються місця для двох тисяч журналістів, що пишуть, і 200 боксів для представників радіо і телебачення...

Сльози радості та смутку...

Навіть жах бере, коли думаєш про те, що в першому матчі нам випало б грати не проти іспанців, а проти аргентинців. У матчі з командою Сербії і Чорногорії вони показали себе потужною машиною, котра на максимальній швидкості мчить з гори і трощить геть усе на своєму шляху. Ось під таку важкенну «праску» і потрапили бідолашні серби.

І нам було трохи сумно, бо в складі переможних виступали київський динамівець Горан Гавранчич та Ігор Дуляй із донецького «Шахтаря». На жаль, саме з-під цих оборонців робили влучні постріли південноамериканців, яких потужною енергетикою з трибуни підтримував сам Дієго Марадона. Він був у футболці національної збірної з величезним хрестом на ланцюжку, мов падре у церкві. Поводився не гірше, ніж хвацький уболівальник: голосно співав гімн, кричав, обурювався, радів, а в підсумку заплакав від щастя.

Не стримав сліз і воротар збірної Парагваю Альдо Бобаділья. Його команда пропустила м'яча, котрий приніс перемогу шведам, на передостанній хвилині

матчу. Така собі парагвайська трагедія та й годі.

Не вийшло того, що задумалося в поєдинку проти США, в італійців. І тепер долю виходу до наступного етапу вони вирішуватимуть в останньому турі, у грі проти чехів. А футболісти Чехії стали авторами лункої сенсації, поступившись, як кажуть, учисту збірній Гани. Африканська команда, складена з чудових виконавців, показала ще й прекрасні командні дії. В разі її перемоги в останньому турі над американцями саме вона піде далі.

Цікаво, що в цій групі навіть футболісти США не втратили надії. Якщо вони виграють у Гани, а чехи програють Італії, тоді американці вийдуть до 1/8 слідом за італійцями.

А от французи не лили сліз. Однак напевно протестуватимуть, що арбітр не зарахував ще один гол у ворота корейців. Точніше, вдав, що нічого не відбулося. Після удару головою Патріка Війера м'яч перетнув лінію воріт (це підтвердив відеоповтор), звідки його рукою вибив воротар суперника. І тепер доводь, що ти не «верблюд». Хоча і самі французи собі накапостили. Після того, як півоборонець англійського клубу «Манчестер юнайтед» Пак Чжи Сун зрівняв рахунок, сам на сам із голкіпером корейців вискочив Тьеррі Анрі і змарнував момент...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ (з Берліна).

На знімку: прес-центр на «Олімпіаштадіоні» у Берліні — робота кипить. *Фото автора.*

Табло чемпіонату

ЧС—2006. Німеччина. Фінальна частина. Груповий раунд.

16 червня. Група С. Аргентина—Сербія і Чорногорія. 6:0. Гельзенкірхен. «Ауфшалькеарена». 52 500 глядачів. **Голи:** Родрігес, 6, 41, Камб'яссо, 31, Креспо, 79, Тевез, 84, Мессі, 88.

Нідерланди—Кот д'Івуар. 2:1. Штутгарт. «Готтліб-Даймер-штадіон». 51 500. Ван Персі, 23, ван Нistelрой, 27 — Б. Коне, 38. Аргентина, Нідерланди — по 6 очок, Кот д'Івуар, Сербія і Чорногорія — по 0.

Група D. Мексика—Ангولا. 0:0. Ганновер. «AWD арена». 43 200. **Вилучено** Андре (Ангولا, 79).

17 червня. Група D. Португалія—Іран. 2:0. Франкфурт. «Комерцбанк арена». 48 900. Деку, 63, Криштіану Роналдо, 79 (п). Португалія — 6, Мексика — 4, Ангولا — 1, Іран — 0.

Група Е. Чехія—Гана. 0:2. Кельн. «Рей-ненергіштадіон». 45 000. Г'ян, 2, Мунтарі,

82. На 66-й хвилині Г'ян не реалізував пенальті. **Вилучено** Вайфалуші (Чехія, 65).

Італія—США. 1:1. Кайзерслаутерн. «Фріц Вальтер штадіон». 46 000. Джилардіно, 22 — Дзаккардо, 27 (автогол). **Вилучено** де Россі (Італія, 28), Мastroені (США, 45), Поупа (США, 47).

Італія — 4, Чехія — 3, Гана — 3, США — 1.

18 червня. Група F. Бразилія—Австралія. 2:0. Мюнхен. «Альянц арена». 64 900. Адріано, 50, Фред, 89.

Японія—Хорватія. 0:0. Нюрнберг. «Франкенштадіон». 41 000. На 22-й хвилині Срна (Хорватія) не реалізував пенальті.

Бразилія — 6, Австралія — 3, Хорватія, Японія — по 1.

Група G. Франція—Корея. 1:1. Лейпциг. «Централештадіон». 43 000. Анрі, 9 — Пак Чжи Сун, 82.

До учасників 1/8 фіналу, які визначилися раніше (Англія, Німеччина, Еквадор), приєдналися також Аргентина, Нідерланди, Португалія, Бразилія....

цього

20 ЧЕРВНЯ

■ **1597.** Помер голландський мореплавець і дослідник Віллем Баренц. Його ім'ям названо одне з морів Північного Льодовитого океану. ■ **1727.** Гетьманом Лівобережної України обрано Данила Апостола. ■ **1853.** Народився співак Олександр Мишуга (тенор). ■ **1918.** У Радянській державі прийнято декрет «Про націоналізацію нафтової промисловості». ■ **1929.** У Чехословаччині помер Євген Чикаленко, поміщик і меценат. ■ **1942.** Створено Український штаб партизанського руху.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО,
Анатолій ГОРЛОВ,
Сергій ДЕМСЬКИЙ,
Віталій ЖЕЖЕРА,
Іван ІЛЛЯШ,
Світлана ПИСАРЕНКО,
Віталій СУДДА.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

► За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

► Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

► Рукописів не повертаємо.

► Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

► При використанні наших публікацій посилаюся на «Голос України» обов'язково.

► Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—

КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка)

українською і російською мовами.

Передплатні індекси:

для фізичних осіб — 40224, 08775.

для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2006 рік:

для фізичних осіб — 3,50 грн. та 2,00 грн.

для підприємств і організацій — 8,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 159037.

СПДФО Гайдено В. І.

(Друкарня «Нормальне цені») 61068, м. Харків,

вул. Тарасівська, 2а.

Зам. 109

ВАТ «Видавництво «Київська правда»

04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 2342

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ ТЕЛЕФОНИ:

для довідок — 454-84-92; телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 454-81-34, 454-81-44;

телефакс — 449-85-62.

✉ **E-mail:** mail@golos.com.ua

— загальний

rekлама@golos.com.ua —

відділ реклами

let@golos.com.ua —

відділ листів

foto@golos.com.ua —

відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010015 >